

SEJM
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
V kadencja
Prezes Rady Ministrów
RM 10-77-06

Druk nr 734
Warszawa, 26 czerwca 2006 r.

Pan
Marek Jurek
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Szanowny Panie Marszałku

Na podstawie art. 118 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. przedstawiam Sejmowi Rzeczypospolitej Polskiej projekt ustawy

- o zmianie ustawy o podatku od towarów i usług oraz o zmianie niektórych innych ustaw wraz z projektami aktów wykonawczych.

W załączeniu przedstawiam także opinię dotyczącą zgodności proponowanych regulacji z prawem Unii Europejskiej.

Ponadto uprzejmie informuję, że do prezentowania stanowiska Rządu w tej sprawie w toku prac parlamentarnych został upoważniony Minister Finansów.

Z poważaniem

(-) Kazimierz Marcinkiewicz

U S T A W A

z dnia

o zmianie ustawy o podatku od towarów i usług oraz o zmianie niektórych innych ustaw¹⁾

Art. 1. W ustawie z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług (Dz. U. Nr 54, poz. 535, z późn. zm.²⁾) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 2 po pkt 27a dodaje się pkt 27b w brzmieniu:
 - „27b) magazynie konsygnacyjnym – rozumie się przez to magazyn stanowiący każde wyodrębnione miejsce przechowywania lub składowania towarów utrzymywane przez podatnika, o którym mowa w art. 15, lub podatnika podatku od wartości dodanej u innego podatnika, w ten sposób, że ten inny podatnik pobiera z magazynu zgodnie z zapotrzebowaniem towary należące do podatnika utrzymującego magazyn, przemieszczone uprzednio przez tego podatnika lub na jego rzecz z terytorium państwa członkowskiego do magazynu znajdującego się na terytorium innego państwa członkowskiego, a przeniesienie prawa do rozporządzania tymi towarami jak właściciel następuje dopiero w momencie ich pobrania przez tego innego podatnika z magazynu;”;
- 2) w art. 6 uchyla się pkt 3;
- 3) w art. 7 w ust. 1 dodaje się pkt 6 i 7 w brzmieniu:
 - „6) zbycie praw, o których mowa w pkt 5;

7) ustanowienie oraz zbycie prawa wieczystego użytkowania gruntów”;

4) po art. 12 dodaje się art. 12a w brzmieniu:

„Art. 12a. 1. Przemieszczenie towarów, o którym mowa w art. 11 ust. 1, przez podatnika podatku od wartości dodanej nieposiadającego siedziby, stałego miejsca prowadzenia działalności lub stałego miejsca zamieszkania na terytorium kraju z terytorium państwa członkowskiego innego niż terytorium kraju do magazynu konsygnacyjnego na terytorium kraju w celu ich późniejszej dostawy podatnikowi zarejestrowanemu jako podatnik VAT UE, o którym mowa w art. 97, uważa się za wewnątrzwspólnotowe nabycie towarów dokonane przez podatnika zarejestrowanego jako podatnik VAT UE.

2. Przepis ust. 1, stosuje się w przypadku gdy dostawa towarów podatnikowi zarejestrowanemu jako podatnik VAT UE nastąpi nie później niż w okresie 6 miesięcy od dnia wprowadzenia towarów do magazynu konsygnacyjnego.

3. Przepisy ust. 1 i 2 stosuje się, jeżeli:

1) podatnik podatku od wartości dodanej, o którym mowa w ust. 1, nie jest zarejestrowany jako podatnik VAT czynny lub zwolniony;

2) w momencie rozpoczęcia transportu lub wysyłki towarów, przemieszczane do magazynu konsygnacyjnego towary są prze-

znaczone dla określonego podatnika, o którym mowa w ust. 1;

- 3) w magazynie konsygnacyjnym składowane są towary przeznaczone wyłącznie dla jednego podatnika, o którym mowa w ust. 1;
 - 4) podatek podatku od wartości dodanej, przed pierwszym wprowadzeniem towarów do magazynu konsygnacyjnego, do których miałyby mieć zastosowanie przepisy ust. 1 i 2, zawiadomi w formie pisemnej naczelnika urzędu skarbowego właściwego dla podatnika zarejestrowanego jako podatek VAT UE o zamiarze rozliczenia wewnątrzwspólnotowego nabycia towarów zgodnie z tymi przepisami;
 - 5) podatek podatku od wartości dodanej prowadzi ewidencję towarów wprowadzanych do magazynu konsygnacyjnego na zasadach określonych w ust. 1 i 2, zawierającą w szczególności: datę ich wprowadzenia, dzień dostawy towarów podatnikowi zarejestrowanemu jako podatek VAT UE, dane pozwalające na identyfikację towarów oraz inne dane niezbędne do prawidłowego rozliczenia podatku.
4. Zawiadomienia, o którym mowa w ust. 3 pkt 4, może dokonać upoważniony przez podatnika podatku od wartości dodanej podatek zarejestrowany jako podatek VAT UE, dla którego przeznaczone są towary przemieszczane do magazynu konsygnacyjnego.

5. Zawiadomienie, o którym mowa w ust. 3 pkt 4, powinno zawierać dane dotyczące podatnika podatku od wartości dodanej dokonującego przemieszczenia towarów do magazynu konsygnacyjnego oraz podatnika zarejestrowanego jak podatnik VAT UE nabywającego te towary w tym magazynie, w szczególności: ich nazwy lub imiona i nazwiska, numery identyfikacyjne stosowane dla potrzeb podatku i podatku od wartości dodanej, adresy siedziby lub miejsca zamieszkania oraz adres magazynu konsygnacyjnego.
6. Do zawiadomienia, o którym mowa w ust. 3 pkt 4, dołącza się oświadczenia podatnika podatku od wartości dodanej oraz podatnika zarejestrowanego jako podatnik VAT UE, z których jednoznacznie wynika, że:
 - 1) przemieszczane towary będą rozliczane zgodnie z ust. 1 i 2;
 - 2) w przypadku gdy do prowadzenia ewidencji, o której mowa w ust. 3 pkt 5, zostaje upoważniony podatnik zarejestrowany jako podatnik VAT czynny – takie upoważnienie zostaje udzielone;
 - 3) w przypadku gdy do prowadzenia ewidencji, o której mowa w ust. 3 pkt 5, nie zostaje upoważniony podatnik zarejestrowany jako podatnik VAT czynny – ewidencja jest przechowywana na terytorium kraju pod adresem wskazanym przez podatnika podatku od wartości dodanej;

- 4) rozliczenie podatku nastąpi nie później niż w terminie wskazanym w ust. 2, przy czym należy wskazać, jaki termin jest w tym zakresie stosowany w państwie członkowskim rozpoczęcia transportu lub wysyłki.
 7. Zawiadomienie, o którym mowa w ust. 3 pkt 4, jest skuteczne pod warunkiem, że spełnia wymogi, o których mowa w ust. 5 i 6. Uznaje się, że wymogi są spełnione, jeżeli naczelnik urzędu skarbowego w terminie 7 dni od dnia otrzymania zawiadomienia nie wezwie podatnika do jego uzupełnienia.
 8. Zmiany danych objętych zawiadomieniem, o którym mowa w ust. 3 pkt 4, są zgłaszane w terminie 30 dni od zaistnienia zmiany, naczelnikowi urzędu skarbowego właściwemu dla podatnika zarejestrowanego jako podatnik VAT UE. Przepis ust. 4 stosuje się odpowiednio.
 9. Przepisy ust. 1 i 2, stosuje się do wszystkich towarów przemieszczanych przez podatnika podatku od wartości dodanej na terytorium kraju lub na jego rzecz w celu ich późniejszej dostawy podatnikowi zarejestrowanemu jako podatnik VAT UE.”;
- 5) w art. 13:
- a) ust.1 otrzymuje brzmienie:
 - „1. Przez wewnątrzwspólnotową dostawę towarów, o której mowa w art. 5 ust. 1 pkt 5, rozumie się wywóz towarów z terytorium kraju w wykonaniu czynności określonych w art. 7 ust. 1 pkt 1-4, na teryto-

rium państwa członkowskiego inne niż terytorium kraju, z zastrzeżeniem ust. 2-8.”,

b) ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„6. Wewnątrzwspólnotowa dostawa towarów występuje, jeżeli dokonującym dostawy jest podatnik, o którym mowa w art. 15, zarejestrowany jako podatnik VAT UE zgodnie z art. 97, z zastrzeżeniem ust. 7.”;

6) w art. 15:

a) ust. 1-3 otrzymują brzmienie:

„1. Podatnikami są osoby prawne, jednostki organizacyjne niemające osobowości prawnej oraz osoby fizyczne, wykonujące działalność gospodarczą, o której mowa w ust. 2.

2. Działalnością gospodarczą jest działalność:

1) wytwórcza, rolnicza, budowlana, handlowa, usługowa, w tym również wykonywana w ramach wolnych zawodów,

2) polegająca na poszukiwaniu, rozpoznawaniu i wydobywaniu kopalin ze złóż,

3) polegająca na pobieraniu pożytków z rzeczy oraz wartości niematerialnych i prawnych w sposób ciągły w celach zarobkowych

– prowadzona bez względu na jej rezultat, wykonywana samodzielnie, w okolicznościach wskazujących na zamiar wykonywania czynności w sposób częstotliwy, również wówczas, gdy czynność została wykonana jednorazowo.

3. Za działalność gospodarczą nie uznaje się czynności, jeżeli:

- 1) wszelką odpowiedzialność wobec osób trzecich – z wyłączeniem odpowiedzialności za popełnienie czynów niedozwolonych – za ich rezultat oraz wykonywanie ponosi zlecający wykonanie tych czynności, i
- 2) są one wykonywane pod kierownictwem oraz w miejscu i czasie wyznaczonym przez zlecającego te czynności, i
- 3) wykonujący te czynności nie ponosi ryzyka gospodarczego związanego z prowadzoną działalnością”,

b) uchyla się ust. 3a;

7) art. 19 otrzymuje brzmienie:

„Art. 19. 1. Obowiązek podatkowy powstaje z chwilą wydania towaru lub wykonania usługi, albo częściowego wykonania usługi, nie później niż z dniem:

- 1) wystawienia faktury,
- 2) uregulowania części lub całości należności, w szczególności: przedpłaty, zaliczki, zadatku, raty – w odniesieniu do tej części należności

– z zastrzeżeniem ust. 5-10, art. 14 ust. 6, art. 20, art. 20a i art. 21 ust. 1.

2. Jeżeli strony ustalą, iż usługa jest rozliczana w okresach rozliczeniowych za dzień wykonania usługi uznaje się ostatni dzień okresu rozliczeniowego określonego w umowie lub na wystawionej fakturze, nie rzadziej niż raz w roku.

3. Przepis ust. 2 stosuje się odpowiednio do dostawy energii elektrycznej i ciepłej oraz gazu przewodowego.
4. Przepis ust. 1 stosuje się odpowiednio do eksportu towarów.
5. Obowiązek podatkowy w imporcie towarów powstaje z chwilą powstania długu celnego, z zastrzeżeniem ust. 6 i 7.
6. W przypadku objęcia towarów procedurą celną: uszlachetniania czynnego w systemie cel zwrotnych, odprawy czasowej z częściowym zwolnieniem od należności celnych przywozowych, przetwarzania pod kontrolą celną – obowiązek podatkowy z tytułu importu towarów powstaje z chwilą objęcia towarów tą procedurą.
7. Jeżeli import towarów objęty jest procedurą celną: składu celnego, odprawy czasowej z całkowitym zwolnieniem od należności celnych przywozowych, uszlachetniania czynnego w systemie zawiesznień, tranzytu, a od towarów tych pobierane są opłaty wyrównawcze lub opłaty o podobnym charakterze i nie powstaje jednocześnie dług celny – obowiązek podatkowy powstaje z chwilą wymagalności tych opłat.
8. W przypadku wydania towarów przez komitenta na rzecz komisanta, o którym mowa w art. 7 ust. 1 pkt 3, obowiązek podatkowy u komitenta powstaje z chwilą powstania obowiązku podatkowego u komisanta.
9. W przypadku ustanowienia prawa wieczystego użytkowania gruntów obowiązek podatkowy

powstaje z chwilą otrzymania całości lub części poszczególnych opłat pobieranych z tego tytułu. W przypadku otrzymania części opłaty obowiązek podatkowy powstaje w tej części.

10. W imporcie usług obowiązek podatkowy powstaje z dniem dokonania całości lub części zapłaty (w tym przedpłat, zaliczek, zadatków, rat), nie później niż z upływem terminu płatności określonym w umowie, nie później jednak niż 30 dnia od dnia wykonania usługi. W przypadku dokonania części zapłaty obowiązek podatkowy powstaje w tej części.
11. Przepisy ust. 1, 3, 8 i 9 stosuje się odpowiednio do dostawy towarów, dla której podatnikiem jest ich nabywca.”;

8) w art. 20 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. W wewnątrzwspólnotowej dostawie towarów obowiązek podatkowy powstaje 15 dnia miesiąca następującego po miesiącu, w którym dokonano dostawy towarów, z zastrzeżeniem ust. 2-4 oraz art. 20a.”;

9) po art. 20 dodaje się art. 20a w brzmieniu:

„Art. 20a. 1. W przypadku wewnątrzwspólnotowej dostawy towarów, o której mowa w art. 13 ust. 3, polegającej na przemieszczeniu towarów do magazynu konsygnacyjnego na terytorium państwa członkowskiego inne niż terytorium kraju w celu ich późniejszej dostawy podatnikowi podatku od wartości dodanej, obowiązek podatkowy powstaje z chwilą dostawy towarów, nie później jednak niż z chwilą wystawienia faktury potwierdzającej tę dostawę podatnikowi

wi podatku od wartości dodanej pod warunkiem, że w tym samym czasie podatnik podatku od wartości dodanej wykazuje dokonane przemieszczenie towarów w państwie członkowskim zakończenia transportu lub wysyłki jako wewnątrzwspólnotowe nabycie towarów.

2. Przepis ust. 1 stosuje się w przypadku gdy dostawa towarów podatnikowi podatku od wartości dodanej nastąpi nie później niż w terminie określonym w państwie członkowskim zakończenia transportu lub wysyłki towarów.
3. Przepisy ust. 1 i 2 stosuje się, jeżeli:
 - 1) podatnik, który przemieszcza towary do magazynu konsygnacyjnego, nie jest zarejestrowany jako podatnik podatku od wartości dodanej w państwie członkowskim zakończenia transportu lub wysyłki;
 - 2) podatnik prowadzi ewidencję towarów przemieszczanych do magazynu konsygnacyjnego na zasadach określonych w ust. 1 i 2, zawierającą w szczególności: datę ich przemieszczenia, dzień dostawy towarów podatnikowi od wartości dodanej, dane pozwalające na identyfikację towarów, dane dotyczące powrotnego przemieszczenia towarów – w przypadku o którym mowa w ust. 5, oraz inne dane służące prawidłowemu rozliczeniu tych czynności.
4. Przepisy ust. 1 i 2 stosuje się do wszystkich towarów przemieszczanych przez podatnika do magazynu konsygnacyjnego na terytorium

państwa członkowskiego innym niż terytorium kraju lub na jego rzecz w celu ich późniejszej dostawy podatnikowi podatku od wartości dodanej.

5. W przypadku powrotnego przemieszczenia towarów określonych w ust. 1 w terminie, o którym mowa w ust. 2, w stosunku do których nie dokonano dostawy w magazynie konsygnacyjnym, przez podatnika, który pierwotnie dokonał ich przemieszczenia, nie powstaje obowiązek podatkowy w wewnątrzwspólnotowej dostawie towarów i wewnątrzwspólnotowym nabyciu towarów.”;

10) w art. 21 ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„6. Przepis ust. 1 nie narusza przepisów art. 14 ust. 6, art. 19 ust. 4-7 i 10, art. 20 oraz art. 20a.”;

11) w art. 22 ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. W przypadku gdy miejscem rozpoczęcia wysyłki lub transportu towarów jest terytorium państwa trzeciego, dostawę towarów dokonywaną przez podatnika lub podatnika podatku od wartości dodanej, który również jest podatnikiem z tytułu importu (zaimportowania) tych towarów, uważa się za dokonaną na terytorium państwa członkowskiego importu (zaimportowania) tego towaru.”;

12) w art. 27:

a) w ust. 2 w pkt 3 lit. a otrzymuje brzmienie:

„a) w dziedzinie kultury, sztuki, sportu, nauki, edukacji, rozrywki oraz usług podobnych do tych usług, a także usług pomocniczych do tych usług,”

b) w ust. 4 pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) doradczych, inżynierskich, prawniczych, księgowych oraz podobnych do tych usług, w tym w szczególności: usług doradztwa w zakresie sprzętu komputerowego (PKWiU 72.1); usług doradztwa w zakresie oprogramowania (PKWiU 72.2); usług prawniczych, rachunkowo-księgowych, badania rynków i opinii publicznej, doradztwa w zakresie prowadzenia działalności gospodarczej i zarządzania (PKWiU 74.1); usług architektonicznych i inżynierskich (PKWiU 74.2) – z zastrzeżeniem ust. 2 pkt 1; usług w zakresie badań i analiz technicznych (PKWiU 74.3); a także usług przetwarzania danych, dostarczania informacji oraz usług tłumaczeń;”;

13) w art. 29:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Podstawą opodatkowania jest obrót, z zastrzeżeniem ust. 2-22, art. 30-32, art. 114a, art. 119 oraz art. 120 ust. 4 i 5. Obrotem jest kwota należna z tytułu sprzedaży, pomniejszona o kwotę należnego podatku. Kwota należna obejmuje całość świadczenia należnego od nabywcy. Obrót zwiększa się o otrzymane dotacje, subwencje i inne dopłaty o podobnym charakterze mające bezpośredni wpływ na cenę (kwotę należną) towarów dostarczanych lub usług świadczonych przez podatnika, pomniejszone o kwotę należnego podatku.”,

b) ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„6. W przypadku czynności:

- 1) ustanowienia na rzecz członka spółdzielni mieszkaniowej spółdzielczego lokatorskiego prawa do lokalu mieszkalnego lub ustanowienia na rzecz członka spółdzielczego własnościowego prawa do lokalu, lub ustanowienia na rzecz członka odrębnej własności lokalu mieszkalnego lub lokalu o innym przeznaczeniu, lub przeniesienia własności lokalu w rozumieniu przepisów o spółdzielniach mieszkaniowych,
 - 2) przeniesienia na rzecz członka spółdzielni mieszkaniowej własności domu jednorodzinnego w rozumieniu przepisów o spółdzielniach mieszkaniowych
 - jako kwotę należną, o której mowa w ust. 1, przyjmuje się wartość należnego wkładu budowlanego albo wkładu mieszkaniowego, pomniejszoną o kwotę należnego podatku; do wniesienia wkładu w formie innej niż pieniężna przepis ust. 10 stosuje się odpowiednio; w przypadku gdy część wkładu budowlanego lub mieszkaniowego została sfinansowana z zaciągniętego przez spółdzielnię mieszkaniową kredytu na sfinansowanie kosztów budowy, podstawę opodatkowania powiększa się o kwotę kredytu, w części przypadającej na dany lokal.”,
- c) ust. 10 otrzymuje brzmienie:
- „10. W przypadku dostawy towarów, o której mowa w art. 7 ust. 2, podstawą opodatkowania jest cena nabycia towarów pomniejszona o kwotę podatku, a gdy nie ma ceny nabycia, koszt wytworzenia, z zastrzeżeniem ust. 10a.”,
- d) po ust. 10 dodaje się ust. 10a w brzmieniu:

„10a. W przypadku dostawy towarów, o której mowa w art. 7 ust. 2, której przedmiotem są towary używane, o których mowa w art. 43 ust. 2, podstawą opodatkowania jest cena nabycia towarów pomniejszona o kwotę podatku, a gdy nie ma ceny nabycia, koszt wytworzenia. Podstawą opodatkowania, o której mowa w zdaniu pierwszym, jest wartość rynkowa towaru w chwili jego przekazania pomniejszona o kwotę podatku, jeżeli wartość ta jest niższa niż cena nabycia towaru pomniejszona o kwotę podatku albo niższa niż koszt wytworzenia.”,

e) ust. 18 otrzymuje brzmienie:

„18. W przypadku dostawy towarów, dla której zgodnie z art. 17 ust. 1 pkt 5 podatnikiem jest nabywca tych towarów, podstawą opodatkowania jest kwota, którą nabywca jest obowiązany zapłacić, z wyjątkiem gdy podatek:

- 1) został rozliczony przez dokonującego dostawy tych towarów, lub
- 2) od towarów, które są instalowane lub montowane, z próbnym uruchomieniem lub bez niego, na terytorium kraju, został w całości z tytułu ich importu pobrany od podatnika dokonującego nabycia tych towarów; w przypadku gdy kwota podatku z tytułu importu towarów jest niższa od kwoty podatku, jaka byłaby należna z tytułu dostawy tych towarów na terytorium kraju, podatnik dokonujący ich nabycia jest obowiązany do rozliczenia tej różnicy;

3) został rozliczony zgodnie z art. 12a ust.1; w przypadku gdy kwota podatku z tytułu wewnątrzspółnotowego nabycia towarów jest niższa od kwoty podatku, jaka byłaby należna z tytułu dostawy tych towarów na terytorium kraju, podatnik dokonujący ich nabycia jest obowiązany do rozliczenia tej różnicy.”;

14) w art. 33:

a) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Podatnik jest obowiązany w terminie 10 dni, licząc od dnia jego powiadomienia przez organ celny o wysokości należności podatkowych, do wpłacenia kwoty obliczonego podatku, z wyjątkiem przypadków określonych w art. 33a.”,

b) ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„6. Naczelnik urzędu celnego jest obowiązany do poboru podatku należnego z tytułu importu towarów, z wyjątkiem przypadków określonych w art. 33a.”;

15) po art. 33 dodaje się art. 33a w brzmieniu:

„Art. 33a. 1. W przypadku gdy towary zostaną objęte na terytorium kraju procedurą uproszczoną, o której mowa w art. 76 ust. 1 lit. b-c rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92 z dnia 12 października 1992 r. ustanawiającego Wspólnotowy Kodeks Celny (Dz.Urz. WE L 302 z 19.10.1992, s. 1, z późn. zm.; Dz.Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 2, t. 4, str. 307), w której okresem rozliczeniowym jest miesiąc kalendarzowy, podatnik może wykazać kwotę podatku należnego z tytułu importu towarów w deklaracji dla podatku od towarów i usług składanej za

okres, w którym powstał obowiązek podatkowy z tytułu importu tych towarów.

2. Przepis ust. 1 stosuje się pod warunkiem przedstawienia przez podatnika naczelnikowi urzędu celnego, w którym podatek dokonuje formalności przed organami celnymi związanymi z importem towarów, aktualnego zaświadczenia wydanego nie wcześniej niż 6 miesięcy przed dokonaniem importu, potwierdzającego:
 - 1) brak zaległości we wpłatach należnych składek na ubezpieczenie społeczne oraz we wpłatach poszczególnych podatków stanowiących dochód budżetu państwa, przekraczających odrębnie z każdego tytułu (w tym odrębnie w każdym podatku) odpowiednio 3% kwoty należnych składek i należnego zobowiązania w poszczególnych podatkach. Udział zaległości w kwocie składek lub podatku ustala się w stosunku do kwoty należnych wpłat za rok podatkowy (okres rozliczeniowy), którego dotyczy zaległość;
 - 2) zarejestrowanie jako podatnika VAT czynnego;
 - 3) stosowanie przez podatnika od co najmniej 12 miesięcy procedury uproszczonej, o której mowa w art. 76 ust. 1 lit. b lub c rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92.
3. Warunek przedstawienia zaświadczeń określonych w ust. 2 nie ma zastosowania, jeżeli naczelnik urzędu celnego posiada złożone

przez podatnika aktualne zaświadczenia, o których mowa w ust. 2.

4. Podatnik jest obowiązany do pisemnego zawiadomienia naczelnika urzędu celnego oraz naczelnika urzędu skarbowego o zamiarze rozliczenia podatku na zasadach określonych w ust. 1, w terminie do końca miesiąca poprzedzającego miesiąc, od którego podatnik będzie stosował takie rozliczenie.
5. W przypadku rezygnacji z rozliczenia podatku na zasadach określonych w ust. 1 podatnik jest obowiązany do pisemnego zawiadomienia naczelnika urzędu celnego oraz naczelnika urzędu skarbowego o tej rezygnacji w terminie do końca miesiąca, w którym dokonywał takiego rozliczenia.”;

16) w art. 34 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Do należności podatkowych określonych zgodnie z art. 33 ust. 1, stosuje się odpowiednio przepisy celne dotyczące powiadamiania dłużnika o kwocie należności wynikających z długu celnego, z wyjątkiem przypadków określonych w art. 33a.”;

17) po art. 37 dodaje się art. 37a w brzmieniu:

„Art.37a. 1. Podatnik jest zobowiązany zapłacić różnicę między podatkiem wynikającym z decyzji naczelnika urzędu celnego, o których mowa w art. 33 ust. 2 i 3, a podatkiem należnym z tytułu importu towarów wykazany przez podatnika w deklaracji dla podatku od towarów i usług zgodnie z art. 33a w terminie 10 dni, licząc od dnia doręczenia tych decyzji.

2. Przepisy art. 37 ust. 2 i 3 stosuje się odpowiednio.”;

18) w art. 38 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. W zakresie nieuregulowanym w art. 17 ust. 1 pkt 1 i 2, art. 19 ust. 5-7 oraz art. 33-37a stosuje się odpowiednio przepisy celne dotyczące poboru i wymiaru cła, z wyjątkiem przepisów dotyczących przedłużenia terminu zapłaty, odroczenia płatności oraz innych ułatwień płatniczych przewidzianych w przepisach celnych.”;

19) art. 39 otrzymuje brzmienie:

„Art. 39. Organem podatkowym właściwym w sprawie postępowań dotyczących ulg w spłacie zobowiązań podatkowych w podatku, ulg podatkowych w podatku oraz zwrotu nadpłaty podatku jest naczelnik urzędu skarbowego właściwy dla podatnika.”;

20) w art. 41:

a) ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„6. Stawkę podatku 0% stosuje się w eksporcie towarów, o którym mowa w ust. 4 i 5, pod warunkiem, że podatnik przed złożeniem deklaracji podatkowej za dany okres rozliczeniowy otrzymał dokument potwierdzający wywóz towaru poza terytorium Wspólnoty.”,

b) ust. 9 otrzymuje brzmienie:

„9. Otrzymanie przez podatnika dokumentu potwierdzającego wywóz towaru poza terytorium Wspólnoty w terminie późniejszym niż określony w ust. 6 i 7 upoważnia podatnika do dokonania korekty podatku należnego w rozliczeniu za okres rozliczeniowy, w którym podatnik otrzymał ten dokument.”;

21) w art. 42:

a) ust. 7 otrzymuje brzmienie:

„7. Dokument wywozu wypełnia się w trzech egzemplarzach, z których: jeden wydawany jest nabywcy, drugi – podatnik pozostawia w swojej dokumentacji, trzeci – podatnik przesyła wraz z fakturą, o której mowa w art. 106 ust. 6, do właściwej jednostki, która na podstawie odrębnych przepisów dokonuje wymiany z innymi państwami członkowskimi informacji o podatku oraz o podatku od wartości dodanej, zwanej dalej „jednostką do spraw wymiany informacji o podatku VAT”.”,

b) ust. 12 otrzymuje brzmienie:

„12. Jeżeli warunek, o którym mowa w ust. 1 pkt 2, nie został spełniony przed złożeniem deklaracji podatkowej za:

- 1) okres kwartalny lub za okres miesięczny, jeżeli ten miesięczny okres jest ostatnim w kwartale – podatnik wykazuje tę dostawę w ewidencji, o której mowa w art. 109 ust. 3, jako dostawę na terytorium kraju;
- 2) okres miesięczny, jeżeli ten miesięczny okres jest pierwszym lub drugim w kwartale – podatnik nie wykazuje tej dostawy w ewidencji, o której mowa w art. 109 ust. 3, do momentu otrzymania dowodów wywozu towarów z terytorium kraju i dostarczenia ich do nabywcy na terytorium państwa członkowskiego innym niż terytorium kraju, nie później jednak niż za ostatni w kwartale miesięczny okres rozliczeniowy; w przypadku nieotrzymania tych dowodów za ostatni w kwartale miesięczny okres

rozliczeniowy dostawę tę wykazuje się za ten ostatni okres rozliczeniowy jako dostawę na terytorium kraju.”;

22) w art. 43 w ust. 1 dodaje się pkt 14 w brzmieniu:

„14) działalność w zakresie gier losowych, zakładów wzajemnych, gier na automatach i gier na automatach o niskich wygranych, podlegającą opodatkowaniu podatkiem od gier na zasadach określonych w odrębnej ustawie”;

23) w art. 86:

a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Kwotę podatku naliczonego stanowi:

- 1) suma kwot podatku określonych w fakturach otrzymanych przez podatnika:
 - a) z tytułu nabycia towarów i usług,
 - b) potwierdzających dokonanie przedpłaty (zaliczki, zadatku, raty), jeżeli wiązały się one z powstaniem obowiązku podatkowego,
 - c) od komitenta z tytułu dostawy towarów będącej przedmiotem umowy komisji
 - z uwzględnieniem rabatów określonych w art. 29 ust. 4;
- 2) w przypadku importu towarów – suma kwot podatku wynikająca z dokumentu celnego, z zastrzeżeniem pkt 5;
- 3) zryczałtowany zwrot podatku, o którym mowa w art. 116 ust. 6;
- 4) kwota podatku należnego od importu usług, kwota podatku należnego od dostawy towarów,

dla której podatnikiem jest ich nabywca, kwota podatku należnego z tytułu wewnątrzwspólnotowego nabycia towarów;

5) kwota podatku należnego z tytułu importu towarów w przypadkach, o których mowa w art. 33a.”,

b) ust. 10 otrzymuje brzmienie:

„10. Prawo do obniżenia kwoty podatku należnego powstaje:

- 1) z chwilą powstania obowiązku podatkowego, z tytułu którego u nabywcy występuje podatek naliczony, z zastrzeżeniem pkt 2-5 oraz ust. 11, 12, 16 i 18;
- 2) w przypadkach, o których mowa w ust. 2 pkt 4 – w rozliczeniu za okres, w którym powstał obowiązek podatkowy w podatku należnym u nabywcy odpowiednio od importu usług lub wewnątrzwspólnotowego nabycia towarów lub od dostawy towarów, dla której podatnikiem jest nabywca;
- 3) w przypadku dokonania spisu z natury określonego w art. 113 ust. 5 i 7 – nie później niż w rozliczeniu za okres, w którym dokonano tego spisu;
- 4) w przypadku stosowania w imporcie towarów procedury uproszczonej, polegającej na wpisie do rejestru zgodnie z przepisami celnymi – za okres rozliczeniowy, w którym podatnik dokonał wpisu do rejestru; obniżenie kwoty podatku należnego następuje pod warunkiem dokonania przez podatnika zapłaty podatku

wykazanego w tym rejestrze lub wykazania tego podatku w deklaracji zgodnie z art. 33a;

5) w przypadku decyzji, o których mowa w art. 33 ust. 2 i 3 oraz w art. 34 – w rozliczeniu za okres, w którym otrzymał decyzję, obniżenie kwoty podatku należnego następuje pod warunkiem dokonania przez podatnika zapłaty podatku wynikającego z decyzji.”,

c) ust. 11 otrzymuje brzmienie:

„11. W przypadku gdy podatnik nie otrzyma faktury lub dokumentu celnego przed złożeniem rozliczenia za okres, w którym powstały okoliczności, o których mowa w ust. 10, podatnik może obniżyć kwotę podatku należnego w rozliczeniu za następny okres rozliczeniowy, jeżeli przed złożeniem rozliczenia za ten następny okres rozliczeniowy otrzyma fakturę lub dokument celny. W przypadku otrzymania faktury lub dokumentu celnego w okresie późniejszym niż wymieniony w zdaniu pierwszym, przepis ust. 13 stosuje się odpowiednio.”,

d) ust. 12 otrzymuje brzmienie:

„12. W przypadku otrzymania faktury, o której mowa w ust. 2 pkt 1 lit. a lub c, przed nabyciem prawa do rozporządzania towarem jak właściciel albo przed wykonaniem usługi, z wyłączeniem przypadków, gdy faktura dokumentuje czynności, o których mowa w art. 19 ust. 1 pkt 2, prawo do obniżenia kwoty podatku należnego powstaje z chwilą nabycia prawa do rozporządzania towarem lub z chwilą wykonania usługi.”,

e) ust. 19 otrzymuje brzmienie:

„19. Jeżeli w okresie rozliczeniowym podatnik nie wykonywał żadnych czynności opodatkowanych na terytorium kraju oraz nie wykonywał czynności poza terytorium kraju, kwotę podatku naliczonego może przenieść do rozliczenia na następny okres rozliczeniowy.”;

24) w art. 87:

a) ust. 2-4 otrzymują brzmienie:

„2. Z zastrzeżeniem ust. 3, 4a i 6, zwrot różnicy podatku następuje na rachunek bankowy podatnika w banku mającym siedzibę na terytorium kraju wskazanym w zgłoszeniu identyfikacyjnym, o którym mowa w odrębnych przepisach, w terminie 70 dni od dnia złożenia rozliczenia przez podatnika.

3. Jeżeli zasadność zwrotu wymaga dodatkowego sprawdzenia naczelnik urzędu skarbowego może przedłużyć ten termin do czasu zakończenia postępowania wyjaśniającego; jeżeli przeprowadzone postępowanie wykaże zasadność zwrotu, o którym mowa w zdaniu poprzednim, urząd skarbowy wypłaca podatnikowi należną kwotę wraz z odsetkami w wysokości odpowiadającej opłacie prolongacyjnej stosowanej w przypadku odroczenia płatności podatku lub jego rozłożenia na raty.

4. W przypadku wydłużenia terminu, o którym mowa w ust. 3, urząd skarbowy na wniosek podatnika wypłaca zwrot w terminie wymienionym w ust. 2, jeżeli podatnik złoży w urzędzie skarbowym zabezpieczenie majątkowe w kwocie odpowiadającej kwocie wnioskowanego zwrotu podatku.”,

b) po ust. 4 dodaje się ust. 4a-4j w brzmieniu:

„4a. W przypadku podatników rozpoczynających wykonywanie czynności wymienionych w art. 5, oraz podatników, wykonujących te czynności w okresie nie dłuższym niż 12 miesięcy, różnica podatku podlegająca zwrotowi w kwocie przekraczającej wartość podatku naliczonego związanego z nabyciem towarów lub usług, które na podstawie przepisów o podatku dochodowym są zaliczane przez podatnika do środków trwałych oraz wartości niematerialnych i prawnych podlegających amortyzacji, oraz gruntów i prawa wieczystego użytkowania gruntów, jeżeli zostały one zaliczone do środków trwałych lub wartości niematerialnych i prawnych nabywcy, podlega zwrotowi w terminie 180 dni od dnia złożenia deklaracji podatkowej.

4b. Przepisu ust. 4a nie stosuje się, jeżeli podatnik złoży w urzędzie skarbowym zabezpieczenie majątkowe w kwocie odpowiadającej kwocie wnioskowanego zwrotu podatku, pomniejszonej o kwotę stanowiącą równowartość podatku naliczonego związanego z nabyciem towarów lub usług, o których mowa w ust. 4a.

4c. Zabezpieczenie majątkowe, o którym mowa w ust. 4 i 4b, może być złożone w formie:

- 1) gwarancji bankowej lub ubezpieczeniowej;
- 2) poręczenia banku;
- 3) weksla z poręczeniem wekslowym banku;
- 4) czeku potwierdzonego przez krajowy bank wystawcy czeku;

- 5) papierów wartościowych na okaziciela o określonym terminie wykupu, wyemitowanych przez Skarb Państwa albo Narodowy Bank Polski, bankowych papierów wartościowych i listów zastawnych o określonym terminie wykupu, wyemitowanych we własnym imieniu i na własny rachunek przez bank wymieniony w wykazie gwarantów i poręczycieli, określonym na podstawie przepisów Ordynacji podatkowej;
 - 6) depozytu w gotówce; depozyt składa się w walucie polskiej.
- 4d. Zabezpieczenie, o którym mowa w ust. 4b, dotyczące zwrotu podatku w wysokości nie większej niż wyrażonej w złotych kwocie odpowiadającej równowartości 1 000 euro, może być złożone w formie weksla.
- 4e. Przepisy art. 33e-33g Ordynacji podatkowej stosuje się odpowiednio.
- 4f. Naczelnik urzędu skarbowego odmawia przyjęcia zabezpieczenia, jeżeli stwierdzi, że:
- 1) nie zapewni ono pokrycia w całości wypłacanej kwoty zwrotu, o której mowa w ust. 4 i 4b, lub
 - 2) w przypadku przyjęcia zabezpieczenia z określonym terminem ważności, nie zabezpiecza ono w sposób pełny pokrycia w terminie wypłacanej kwoty zwrotu.
- 4g. Zabezpieczenie, o którym mowa w ust. 4 i 4b, zostaje zwolnione na wniosek podatnika po upływie 180 dni od dnia złożenia deklaracji, w której była wykazana kwota zwrotu podatku.

4h. Przepisy ust. 4a i 4b przestają mieć zastosowanie począwszy od rozliczenia za okres rozliczeniowy następujący po upływie 12 miesięcy lub po upływie 4 kwartałów, za które podatnik składał deklaracje podatkowe, oraz rozliczał się terminowo z podatków stanowiących dochód budżetu państwa. Po upływie tego terminu na wniosek podatnika następuje zwolnienie zabezpieczenia, o którym mowa w ust. 4b, jeżeli zwolnienie zabezpieczenia nie nastąpiło w terminie, o którym mowa w ust. 4g.

4i. Zwolnienie zabezpieczenia, o którym mowa w ust. 4g i 4h, zostaje wstrzymane:

1) w przypadku wszczęcia kontroli podatkowej lub postępowania podatkowego zgodnie z przepisami Ordynacji podatkowej – do czasu zakończenia tego postępowania, a w przypadku kontroli – do upływu terminu przewidzianego do wszczęcia postępowania podatkowego po zakończeniu kontroli, jeżeli postępowanie to nie zostało wszczęte;

2) w przypadku wszczęcia postępowania kontrolnego zgodnie z przepisami o kontroli skarbowej – do czasu zakończenia tego postępowania.

4j. Od kwoty zwracanego zabezpieczenia nie przysługują odsetki.”,

c) ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Na umotywowany wniosek, podatnikom dokonującym dostawy towarów lub świadczenia usług poza terytorium kraju i niedokonującym sprzedaży opodatkowanej przysługuje zwrot kwoty podatku naliczonego, o której mowa w art. 86 ust. 8 pkt 1,

w terminie określonym w ust. 2, z zastrzeżeniem ust. 4a-4j.”,

d) po ust. 5 dodaje się ust. 5a w brzmieniu:

„5a. W przypadku gdy podatnik nie wykonał w okresie rozliczeniowym czynności opodatkowanych na terytorium kraju oraz czynności wymienionych w art. 86 ust. 8 pkt 1, podatnikowi przysługuje, na jego wniosek złożony wraz z deklaracją, zwrot podatku naliczonego, podlegającego odliczeniu od podatku należnego w związku z prowadzoną działalnością gospodarczą na terytorium kraju lub poza tym terytorium, w terminie 180 dni od dnia złożenia rozliczenia, z zastrzeżeniem art. 86 ust. 19. Przepisy ust. 3-4j stosuje się odpowiednio.”,

e) ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„6. Na wniosek podatnika, złożony wraz z deklaracją podatkową, urząd skarbowy jest obowiązany zwrócić różnicę podatku, o której mowa w ust. 2, w terminie 25 dni, licząc od dnia złożenia rozliczenia, gdy kwoty podatku naliczonego, wykazane w deklaracji podatkowej, wynikają z:

- 1) faktur dokumentujących kwoty należności, które zostały w całości zapłacone,
- 2) dokumentów celnych oraz decyzji, o których mowa w art. 33 ust. 2 i 3 oraz art. 34, i zostały przez podatnika zapłacone,
- 3) importu towarów rozliczanego zgodnie z art. 33a, wewnątrzwspólnotowego nabycia towarów lub importu usług lub dostawy towarów, dla której podatnikiem jest ich nabywca,

jeżeli w deklaracji podatkowej została wykazana kwota podatku należnego od tych transakcji

– przy czym przepis ust. 3 i 4, 4c-4j stosuje się odpowiednio.”,

f) po ust. 6 dodaje się ust. 6a w brzmieniu:

„6a. Przepisu ust. 6 nie stosuje się do podatników wymienionych w ust. 4a.”,

g) ust. 7 otrzymuje brzmienie:

„7. Różnicę podatku niezwróconą przez urząd skarbowy w terminach, o których mowa w ust. 2 i ust. 4a, traktuje się jako nadpłatę podatku podlegającą oprocentowaniu w rozumieniu przepisów Ordynacji podatkowej.”,

h) w ust. 11 uchyla się pkt 2,

i) dodaje się ust. 13 w brzmieniu:

„13. Minister właściwy do spraw finansów publicznych może określić, w drodze rozporządzenia:

1) szczegółowy sposób przyjmowania zabezpieczeń, o których mowa w ust. 4 i 4b,

2) inne niż wymienione w ust. 4c formy zabezpieczeń oraz sposób ich przyjmowania

– uwzględniając konieczność zabezpieczenia zwracanej kwoty podatku.”;

25) w art. 88 w ust. 3 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) wydatków związanych z nabyciem towarów i usług, o których mowa w art. 87 ust. 4a, oraz z nabyciem gruntów i praw wieczystego użytkowania gruntów;”;

26) w art. 90 ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Do obrotu, o którym mowa w ust. 3, nie wlicza się obrotu uzyskanego z dostawy towarów, o których mowa w art. 87 ust. 4a, używanych przez podatnika na potrzeby jego działalności.”;

27) w art. 91:

a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. W przypadku towarów i usług, które na podstawie przepisów o podatku dochodowym, są zaliczane przez podatnika do środków trwałych oraz wartości niematerialnych i prawnych podlegających amortyzacji, a także gruntów i praw wieczystego użytkowania gruntów, jeżeli zostały zaliczone do środków trwałych lub wartości niematerialnych i prawnych nabywcy, z wyłączeniem tych, których wartość początkowa nie przekracza 15 000 zł, korekty, o której mowa w ust. 1, podatnik dokonuje w ciągu 5 kolejnych lat, a w przypadku nieruchomości – w ciągu 10 lat, licząc począwszy od roku, w którym zostały oddane do użytkowania. Roczna korekta w przypadku, o którym mowa w zdaniu pierwszym, dotyczy jednej piątej, a w przypadku nieruchomości – jednej dziesiątej, kwoty podatku naliczonego przy ich nabyciu lub wytworzeniu. W przypadku środków trwałych oraz wartości niematerialnych i prawnych, których wartość początkowa nie przekracza 15 000 zł, przepis ust. 1 stosuje się odpowiednio, z tym że korekty dokonuje się po zakończeniu roku, w którym zostały oddane do używania.”,

b) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. W przypadku gdy w okresie korekty, o której mowa w ust. 2, nastąpi sprzedaż towarów lub usług, o których mowa w ust. 2, lub towary te zostaną opodat-

kowane zgodnie z art. 14, uważa się, że te towary lub usługi są nadal używane na potrzeby czynności podlegających opodatkowaniu u tego podatnika, aż do końca okresu korekty.",

c) ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. W przypadku, o którym mowa w ust. 4, korekta powinna być dokonana jednorazowo w odniesieniu do całego pozostałego okresu korekty. Korekty dokonuje się w deklaracji podatkowej za okres rozliczeniowy, w którym nastąpiła sprzedaż, a w przypadku opodatkowania towarów zgodnie z art. 14 – w deklaracji podatkowej za okres rozliczeniowy, w którym towary te zostały opodatkowane.”,

d) w ust. 6 w pkt 1 i 2 po wyrazach „tego towaru” dodaje się wyrazy „lub usługi”,

e) ust. 7 otrzymuje brzmienie:

„7. Przepisy ust. 1-5 stosuje się odpowiednio, w przypadku gdy podatnik miał prawo do obniżenia kwoty podatku należnego o całą kwotę podatku naliczonego od wykorzystywanego przez siebie towaru lub usługi i dokonał takiego obniżenia, albo nie miał takiego prawa, a następnie zmieniło się prawo do obniżenia kwoty podatku należnego o kwotę podatku naliczonego od tego towaru lub usługi, z tym że w pierwszym przypadku korekty dokonuje się w rozliczeniu za ostatni okres rozliczeniowy, w którym prawo to przysługiwało, a w drugim – za pierwszy okres rozliczeniowy, w którym prawo to będzie przysługiwało.”;

28) uchyla się art. 93-95;

29) w art. 97:

- a) uchyla się ust. 5-8,
 - b) uchyla się ust. 12,
 - c) ust. 17 otrzymuje brzmienie:
 - „17. Na wniosek zainteresowanego, jednostka do spraw wymiany informacji o podatku VAT lub naczelnik urzędu skarbowego potwierdza zidentyfikowanie lub nie potwierdza zidentyfikowania określonego podmiotu na potrzeby transakcji wewnątrzspółnotowych na terytorium państwa członkowskiego innym niż terytorium kraju. Zainteresowanym może być zarówno sam podatnik, o którym mowa w art. 15, jak i osoba prawna, która nie jest takim podatnikiem, mający interes prawny w złożeniu wniosku.”,
 - d) ust. 19 otrzymuje brzmienie:
 - „19. Jednostka do spraw wymiany informacji o podatku VAT lub naczelnik urzędu skarbowego potwierdza zidentyfikowanie lub nie potwierdza zidentyfikowania podmiotu na potrzeby transakcji wewnątrzspółnotowych na piśmie, faksem lub telefonicznie albo pocztą elektroniczną.”;
- 30) w art. 98:
- a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:
 - „1. Minister właściwy do spraw finansów publicznych, w drodze rozporządzenia:
 - 1) może określić podatników innych niż wymienieni w art. 96 ust. 3, niemających obowiązku składania zgłoszenia rejestracyjnego,
 - 2) określi wzór zgłoszenia rejestracyjnego, wzór potwierdzenia zarejestrowania podatnika jako

podatnika VAT, wzór potwierdzenia zarejestrowania osoby prawnej oraz podatnika jako podatnika VAT UE i wzór zgłoszenia o zaprzestaniu wykonywania czynności podlegających opodatkowaniu, o których mowa w art. 96 ust. 1, 4 i 6 oraz art. 97 ust. 9,

3) określi niezbędne elementy wniosku, o którym mowa w art. 97 ust. 17, oraz niezbędne elementy potwierdzenia, o którym mowa w art. 97 ust. 19, oraz przypadki, w których jednostka do spraw wymiany informacji o podatku VAT wydaje pisemne potwierdzenie

– uwzględniając konieczność zapewnienia prawidłowej identyfikacji podatników oraz wymagania związane z wymianą informacji o dokonywanych nabyciach i dostawach wewnątrzspółnotowych.”,

b) uchyla się ust.3;

31) w art. 99:

a) ust. 1-4 otrzymują brzmienie:

„1. Podatnicy, o których mowa w art. 15, są obowiązani składać w urzędzie skarbowym deklaracje podatkowe za okresy kwartalne w terminie do 25 dnia miesiąca następującego po każdym kolejnym kwartale, z zastrzeżeniem ust. 2-10 i art. 133.

2. Podatnicy, o których mowa w ust. 1, z wyłączeniem małych podatników rozliczających się metodą kasową, mogą składać deklaracje podatkowe za okresy miesięczne w terminie do 25 dnia miesiąca następującego po każdym kolejnym miesiącu, po uprzednim pisemnym zawiadomieniu naczelnika urzędu skarbowego, w terminie do ostatniego dnia

kwartału, następującego przed miesiącem, za który będzie po raz pierwszy składana miesięczna deklaracja podatkowa. Podatnik rozpoczynający wykonywanie czynności opodatkowanych dokonuje zawiadomienia, o którym mowa w zdaniu pierwszym, przed dniem rozpoczęcia wykonywania tych czynności.

3. Przepis ust. 2 stosuje się odpowiednio do podatników, którzy utracili prawo do rozliczania się metodą kasową lub zrezygnowali z tego prawa.
4. Podatnicy, o których mowa w ust. 2 i 3, mogą ponownie składać deklaracje podatkowe za okresy kwartalne, nie wcześniej jednak niż po upływie 24 miesięcy, za które składali deklaracje miesięczne, po uprzednim pisemnym zawiadomieniu naczelnika urzędu skarbowego, w terminie do ostatniego dnia pierwszego miesiąca kwartału, za który będzie złożona kwartalna deklaracja podatkowa po raz pierwszy.”,

b) uchyla się ust. 5 i 6;

32) w art. 103:

a) ust. 1 i 2 otrzymują brzmienie:

- „1. Podatnicy są obowiązani, bez wezwania naczelnika urzędu skarbowego, do obliczenia i wpłacenia podatku za okresy kwartalne w terminie do 25 dnia miesiąca następującego po kwartale, w którym powstał obowiązek podatkowy, na rachunek urzędu skarbowego, z zastrzeżeniem ust. 2-4 i art. 33.
2. Podatnicy, o których mowa w art. 99 ust. 2, 3 i 8, są obowiązani, bez wezwania naczelnika urzędu skarbowego, do obliczenia i wpłacenia podatku za okre-

sy miesięczne w terminie do 25 dnia miesiąca następującego po miesiącu, w którym powstał obowiązek podatkowy, na rachunek urzędu skarbowego.”,

b) po ust. 2 dodaje się ust. 2a-2e w brzmieniu:

„2a. Podatnicy, którzy nie skorzystali z możliwości, o której mowa w art. 99 ust. 2, inni niż mali podatnicy, obowiązani są bez wezwania naczelnika urzędu skarbowego, do wpłacania zaliczek za pierwszy oraz za drugi miesiąc kwartału w wysokości $\frac{1}{3}$ kwoty należnego zobowiązania podatkowego, wynikającej z deklaracji podatkowej złożonej za poprzedni kwartał – w terminie do 25 dnia miesiąca następującego po każdym z kolejnych miesięcy, za które wpłacana jest zaliczka.

2b. Kwotę należnego zobowiązania podatkowego przyjmuje się za zerową, jeżeli w wyniku rozliczenia za dany kwartał, zobowiązanie takie nie wystąpi lub wynikała będzie kwota zwrotu podatku naliczonego lub różnicy podatku, o której mowa w art. 87 ust. 1.

2c. W przypadku podatników, u których w poprzednim kwartale należne zobowiązanie było zerowe w rozumieniu ust. 2b, nie powstaje obowiązek wpłacania zaliczek. Podatnik może wpłacić zaliczkę w wysokości faktycznego rozliczenia za miesiąc, za który wpłacana jest zaliczka.

2d. Przepisy ust. 2a-2c stosuje się odpowiednio do podatników:

1) rozpoczynających w trakcie roku podatkowego wykonywanie czynności określonych w art. 5, jeżeli przewidywana przez podatnika wartość

sprzedaży osiągnie lub przekroczy, w proporcji do okresu prowadzonej sprzedaży, kwoty określone w art. 2 pkt 25, z tym że w kwartale, w którym podatnik po raz pierwszy rozpoczął wykonywanie czynności, o których mowa w art. 5, nie powstaje obowiązek wpłacania zaliczek; przepis ust. 2c zdanie drugie stosuje się odpowiednio;

2) którzy w trakcie roku podatkowego przekroczą kwoty, o których mowa w art. 2 pkt 25, z tym że wpłata zaliczek obowiązuje od kwartału następującego po kwartale, w którym nastąpiło to przekroczenie.

2e. Podatnicy rozpoczynający dokonywanie rozliczeń za okresy kwartalne, którzy w poprzednim kwartale rozliczali się za okresy miesięczne – zaliczki, o których mowa w ust. 2a, wpłacają w pierwszym kwartale, za który będą się rozliczać za okresy kwartalne, w wysokości:

- 1) za pierwszy miesiąc tego kwartału – w wysokości należnego zobowiązania podatkowego za pierwszy miesiąc ostatniego kwartału, w którym rozliczali się za okresy miesięczne;
- 2) za drugi miesiąc tego kwartału – w wysokości należnego zobowiązania podatkowego za drugi miesiąc ostatniego kwartału, w którym rozliczali się za okresy miesięczne.

Przepis ust. 2c stosuje się odpowiednio.”;

33) art. 104 otrzymuje brzmienie:

„Art. 104. 1. Przepisy art. 21, art. 86 ust. 16-18 stosuje się również do podatników rozpoczynających

w ciągu roku podatkowego wykonywanie czynności określonych w art. 5, jeżeli przewidywana przez podatnika wartość sprzedaży nie przekroczy, w proporcji do okresu prowadzonej sprzedaży, kwot określonych w art. 2 pkt 25.

2. W przypadku przekroczenia kwot określonych w ust. 1 podatnik traci prawo do rozliczania się metodą kasową począwszy od rozliczenia za miesiąc następujący po kwartale, w którym nastąpiło to przekroczenie, oraz w następnym roku podatkowym.”;

34) w art. 106 ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„6. W przypadku wewnątrzwspólnotowej dostawy nowych środków transportu dla nabywcy, który nie podał dla tej czynności numeru identyfikacyjnego nadanego dla transakcji wewnątrzwspólnotowych przez państwo członkowskie właściwe dla nabywcy, podatnik wystawia fakturę w trzech egzemplarzach; oryginał faktury jest wydawany nabywcy; jedną kopię faktury podatnik pozostawia w swojej dokumentacji, drugą przesyła w terminie 14 dni od dnia dokonania dostawy do jednostki do spraw wymiany informacji o podatku VAT.”;

35) w art. 109:

a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. W przypadku stwierdzenia, że podatnik nie prowadzi ewidencji, o której mowa w ust. 1, lub prowadzi ją w sposób nierzetelny, a na podstawie dokumentacji nie jest możliwe ustalenie wartości sprzedaży, naczelnik urzędu skarbowego lub organ kontroli skarbowej określi, w drodze oszacowania, wartość

sprzedaży opodatkowanej i ustali od niej kwotę podatku należnego. Jeżeli nie można określić przedmiotu opodatkowania, kwotę podatku ustala się przy zastosowaniu stawki 22%.”,

b) uchyla się ust. 4-8;

36) art. 110 otrzymuje brzmienie:

„Art. 110. W przypadku gdy osoby prawne, jednostki organizacyjne niemające osobowości prawnej oraz osoby fizyczne nie są obowiązane do prowadzenia ewidencji określonej w art. 109 ust. 3 w związku z dokonywaniem sprzedaży zwolnionej od podatku na podstawie art. 43 i art. 82 ust. 3, dokonają sprzedaży opodatkowanej i nie zapłacą podatku należnego, a na podstawie dokumentacji nie jest możliwe ustalenie wartości tej sprzedaży, naczelnik urzędu skarbowego lub organ kontroli skarbowej określi, w drodze oszacowania, wartość sprzedaży opodatkowanej i ustali od niej kwotę podatku należnego. Jeżeli nie można określić przedmiotu opodatkowania, kwotę podatku ustala się przy zastosowaniu stawki 22%.”;

37) w art. 111:

a) uchyla się ust. 2,

b) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Podatnicy, którzy rozpoczną ewidencjonowanie obrotu i kwot podatku należnego w obowiązujących terminach, mogą odliczyć od tego podatku kwotę wydatkowaną na zakup każdej z kas rejestrujących zgłoszonych na dzień rozpoczęcia (powstania obowiązku) ewidencjonowania w wysokości 90% jej

ceny zakupu (bez podatku), nie więcej jednak niż 700 zł.”;

38) w art. 114 po ust. 3 dodaje się ust. 3a w brzmieniu:

„3a. Przepisy art. 99 ust. 2 stosuje się odpowiednio.”;

39) po art. 114 dodaje się art. 114a w brzmieniu:

„Art. 114a. 1. Podatnik będący osobą fizyczną, u którego wartość sprzedaży nie przekroczyła łącznie w poprzednim roku podatkowym kwoty wyrażonej w złotych odpowiadającej równowartości 35 000 euro, świadczący wyłącznie usługi na rzecz osób fizycznych niebędących podatnikami podatku, może wybrać do usług wymienionych w załączniku nr 10 do ustawy, opodatkowanie w formie ryczału kwotowego wpłacanego za okresy miesięczne, zwanego na potrzeby tego artykułu „ryczałem”, po uprzednim pisemnym zawiadomieniu naczelnika urzędu skarbowego, w terminie do końca kwartału poprzedzającego kwartał, od którego podatnik będzie stosował ryczałt. Do wartości sprzedaży nie wlicza się kwot podatku.

2. Pisemne zawiadomienie, o którym mowa w ust. 1, powinno zawierać informację o zakresie świadczonych usług, wymienionych w załączniku nr 10 do ustawy, z podaniem nazw miejscowości, w których usługi te są świadczone.
3. Stawki ryczału, o którym mowa w ust. 1, określone są w załączniku nr 10 do ustawy, z zastrzeżeniem ust. 4 i 6.

4. Jeżeli podatnik świadczy usługi wymienione w załączniku nr 10 do ustawy w różnych zakresach lub w różnych miejscowościach, dla których przewidziano różne wysokości stawek ryczałtu, opodatkowanie w formie ryczałtu ustala się według stawki właściwej dla tego zakresu działalności i miejscowości, dla których przewidziana jest stawka najwyższa.
5. Liczbę mieszkańców miejscowości określonych w załączniku nr 10 do ustawy przyjmuje się według stanu na dzień 31 grudnia roku poprzedzającego rok podatkowy.
6. Stawki ryczałtu podwyższa się o 20% w przypadku gdy podatnik zatrudnia jedną osobę albo o 40% – w przypadku gdy podatnik zatrudnia dwie osoby.
7. Przepisy ust. 1-6 nie mają zastosowania do podatników, którzy:
 - 1) dokonują dostaw towarów, wewnątrz-wspólnotowych dostaw towarów, eksportu towarów lub wykonują czynności, o których mowa w art. 86 ust. 8 pkt 1;
 - 2) poza usługami, o których mowa w ust. 1, wykonują inne rodzaje działalności podlegające opodatkowaniu podatkiem;
 - 3) poza usługami, o których mowa w ust. 1, wykonują również jako wspólnik w spółce cywilnej lub w spółce handlowej w ramach tych spółek działalność gospodarczą;

- 4) zatrudniają podwykonawców lub osoby na podstawie innych umów niż umowa o pracę;
 - 5) zatrudniają na umowę o pracę więcej niż dwóch pracowników;
 - 6) świadczą usługi z wykorzystaniem materiałów własnych, których wartość przekracza 20% wartości usługi.
8. Podatnik, który wybrał opodatkowanie w formie ryczałtu, zwany dalej „podatnikiem ryczałtowym”:
- 1) nie ma prawa do obniżenia kwoty podatku należnego o kwoty podatku naliczonego, o którym mowa w art. 86, oraz do wykazywania w fakturach kwoty podatku;
 - 2) obowiązany jest:
 - a) prowadzić dzienną ewidencję obrotów,
 - b) składać w terminie, o którym mowa w art. 99 ust. 1, skróconą deklarację podatkową,
 - c) bez wezwania naczelnika urzędu skarbowego, wpłacać podatek za okresy miesięczne w terminie do 25 dnia miesiąca następującego po każdym miesiącu, za który płacony jest ryczałt.
9. Przepisy ust. 1-8 stosuje się odpowiednio do podatników rozpoczynających wykonywanie czynności określonych w art. 5 w trakcie roku podatkowego, jeżeli przewidywana przez po-

datnika wartość sprzedaży nie przekroczy, w proporcji do okresu prowadzonej sprzedaży, kwoty określonej w ust. 1.

10. Przeliczenia kwot wymienionych w ust. 1 lub ust. 9 wyrażonych w euro, dokonuje się wg kursu euro zgodnie z art. 2 pkt 25.
11. Podatnik ryczałtowy traci prawo do rozliczania się w formie ryczału:
 - 1) począwszy od rozliczenia za okres rozliczeniowy, następujący po kwartale, w którym podatnik przekroczył kwotę, o której mowa w ust. 1, a w przypadku podatników rozpoczynających wykonywanie czynności wymienionych w art. 5, począwszy od rozliczenia za okres rozliczeniowy, następujący po kwartale, w którym podatnik przekroczył kwotę, o której mowa w ust. 9;
 - 2) począwszy od rozliczenia następującego po kwartale, w którym wystąpiły okoliczności, o których mowa w ust. 7.
12. Podatnik, który wybrał opodatkowanie w formie ryczału, może zrezygnować z tej formy opodatkowania, nie wcześniej jednak, niż od rozliczenia za okres rozliczeniowy następujący po upływie 8 kwartałów, w trakcie których podatnik rozliczał się w tej formie, po uprzednim pisemnym zawiadomieniu naczelnika urzędu skarbowego, w terminie do końca kwartału, w którym podatnik rozliczał się w formie ryczału.

13. Podatnik, który utracił prawo do rozliczania się w formie ryczału lub z niej zrezygnował, może po upływie 3 lat, licząc od końca kwartału, w którym utracił to prawo lub z niego zrezygnował, ponownie korzystać z tej formy opodatkowania, pod warunkiem pisemnego zawiadomienia naczelnika urzędu skarbowego w terminie do końca kwartału, w którym rozliczał się na zasadach ogólnych.
14. Stawki określone w załączniku nr 10 do ustawy będą corocznie, poczynając od roku podatkowego 2008, podwyższane w stopniu odpowiadającym wskaźnikowi wzrostu cen towarów i usług konsumpcyjnych w okresie pierwszych trzech kwartałów roku poprzedzającego rok podatkowy w stosunku do tego samego okresu roku ubiegłego, ogłaszanemu przez Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski”.
15. Przy obliczaniu stawek w sposób określony w ust. 14 pomija się końcówki wyrażone w groszach.
16. Minister właściwy do spraw finansów publicznych w terminie do dnia 30 listopada roku poprzedzającego rok podatkowy ogłasza, w drodze obwieszczenia, w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski” stawki, obliczone zgodnie z ust. 14.
17. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, wzór deklaracji podatkowej, o której mowa w ust. 8

pkt 2 lit. b, zawierającej co najmniej dane identyfikujące podatnika, wysokość obrotów oraz kwotę podatku, wraz z objaśnieniami, co do sposobu jej wypełnienia, uwzględniając termin i miejsce składania deklaracji podatkowej.”;

40) w art. 116 ust. 9 otrzymuje brzmienie:

„9. Przez należności za towary i usługi dostarczane rolnikowi ryczałtowemu, o których mowa w ust. 8, rozumie się również potrącenia z tytułu spłat rat pożyczek i zaliczek udzielanych rolnikowi ryczałtowemu dostarczającemu produkty rolne oraz inne potrącenia, dokonane przez podatnika nabywającego te produkty, pod warunkiem że:

- 1) zaliczka została przekazana na rachunek bankowy rolnika ryczałtowego, a na fakturze potwierdzającej zakup produktów rolnych podano dane identyfikacyjne dokumentu potwierdzającego dokonanie tej wpłaty;
- 2) raty, pożyczki wynikają z umów zawartych w formie pisemnej;
- 3) inne potrącenia, jeżeli wynikają z innych ustaw lub tytułów wykonawczych (egzekucyjnych).”;

41) w art. 129 w ust. 1 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) przed złożeniem deklaracji podatkowej za dany okres rozliczeniowy otrzymał dokument określony w art. 128 ust. 2, zawierający potwierdzenie wywozu tych towarów poza terytorium Wspólnoty.”;

42) w art. 137 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. W przypadku gdy w procedurze uproszczonej ostatnim w kolejności podatnikiem VAT jest podatek wymieniony w art. 15, drugi w kolejności podatek podatku od wartości dodanej, określony w art. 135 ust. 1 pkt 4 lit. b i c, jest obowiązany do pisemnego zawiadomienia jednostki do spraw wymiany informacji o podatku VAT o zamiarze skorzystania z procedury uproszczonej.”;

43) w załączniku nr 9 do ustawy dodaje się poz. 11 w brzmieniu:

„Poz.	Przeznaczenia pojazdów specjalnych
11	Pogrzebowy”

44) dodaje się załącznik nr 10 do ustawy w brzmieniu określonym w załączniku nr 1 do niniejszej ustawy.

Art. 2. W ustawie z dnia 20 czerwca 1997 r. – Prawo o ruchu drogowym (Dz. U. z 2005 r. Nr 108, poz. 908, z późn. zm.³⁾) w art. 72:

1) w ust. 1 pkt 8 otrzymuje brzmienie:

„8) zaświadczenia, jeżeli obowiązek jego wydania przez właściwy organ potwierdzający:

a) uiszczenie podatku od towarów i usług od pojazdów sprowadzanych z państw członkowskich Unii Europejskiej lub

b) brak obowiązku, o którym mowa w lit. a

– wynika z przepisów o podatku od towarów i usług, a sprowadzany pojazd jest rejestrowany po raz pierwszy;”;

2) ust. 1a otrzymuje brzmienie:

„1a. W przypadku gdy sprowadzany pojazd jest przedmiotem dostawy dokonanej przez podatnika podatku od towarów i usług na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej przed dokonaniem pierwszej rejestracji na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, zaświadczenie, o którym mowa w ust. 1 pkt 8 lit. a, może być zastąpione fakturą z wyszczególnioną kwotą podatku od towarów i usług potwierdzającą dokonanie tej dostawy przez tego podatnika, pod warunkiem że odprzedaż pojazdów stanowi przedmiot działalności tego podatnika.”.

Art. 3. W ustawie z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2005 r. Nr 8, poz. 60, z późn. zm.⁴⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 68 uchyla się § 3;

2) w art. 70a § 1 otrzymuje brzmienie:

„§ 1. Bieg terminu przedawnienia, o którym mowa w art. 68 § 1 oraz w art. 70 § 1, ulega zawieszeniu, jeżeli możliwość ustalenia lub określenia zobowiązania podatkowego wynika z umów o unikaniu podwójnego opodatkowania lub innych ratyfikowanych umów międzynarodowych, których stroną jest Rzeczpospolita Polska, a ustalenie lub określenie przez organ podatkowy wysokości tego zobowiązania uzależnione jest od uzyskania odpowiednich informacji od organów innego państwa.”;

3) w art. 73 w § 2 dodaje się pkt 4 w brzmieniu:

„4) deklaracji kwartalnej dla podatku od towarów i usług – dla podatników podatku od towarów i usług”.

Art. 4. Do wniosków o zwrot kwoty podatku naliczonego w formie zaliczki złożonych do dnia wejścia w życie niniejszej ustawy, stosuje się przepisy

art. 93-95 ustawy wymienionej w art. 1 w brzmieniu obowiązującym przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 5. 1. Do postępowań wszczętych i niezakończonych decyzją ostateczną do dnia wejścia w życie niniejszej ustawy, stosuje się przepisy art. 109-110 oraz art. 111 ustawy wymienionej w art. 1 oraz art. 68 § 3 i art. 70a § 1 ustawy wymienionej w art. 3, w brzmieniu obowiązującym przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy.

2. Przepis art. 1 pkt 24 stosuje się począwszy od rozliczenia za okres rozliczeniowy następujący po kwartale, w którym weszła w życie niniejsza ustawa.

3. Do podatników, którzy przed dniem wejścia w życie art. 1 niniejszej ustawy wpłacili kaucję, o której mowa w art. 97 ust. 7 ustawy, o której mowa w art. 1, stosuje się przepisy art. 97 ust. 5-8 tej ustawy, w brzmieniu obowiązującym przed dniem wejścia w życie art. 1 niniejszej ustawy.

4. Do rozliczeń składanych za okresy rozliczeniowe pierwszego kwartału, w którym weszła w życie ustawa, stosuje się przepisy art. 87 i art. 97 ust. 5-8 ustawy wymienionej w art. 1, w brzmieniu obowiązującym przed zmianą.

Art. 6. 1. W stosunku do podatników, którzy zostali zarejestrowani jako podatnicy VAT czynni przed dniem wejścia w życie art. 1 ustawy, rozliczających się za okresy miesięczne, przepisy art. 1 pkt 31-33 i pkt 38 stosuje się począwszy od kwartału następującego po kwartale, w którym wszedł w życie art. 1.

2. Podatnicy, o których mowa w ust. 1:

- 1) rozliczenia za poszczególne miesiące kwartału, w którym wszedł w życie art. 1 niniejszej ustawy, dokonują zgodnie z przepisami obowiązującymi przed zmianą;
- 2) w terminie do ostatniego dnia kwartału, w którym wszedł w życie art. 1 niniejszej ustawy, obowiązani są do pisemnego zawiadomienia naczelnika urzędu za jakie okresy rozli-

czenia będą składać deklaracje podatkowe; brak zawiadomienia równoznaczny jest z wyborem rozliczania za okresy miesięczne, o którym mowa w art. 99 ust. 2 ustawy, o której mowa w art. 1 ustawy w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

Art. 7.1. W przypadku czynności, w stosunku do których zgodnie z przepisami art. 19 zmienianej ustawy w brzmieniu obowiązującym przed zmianą, jeszcze nie powstał obowiązek podatkowy, a zgodnie z brzmieniem tego przepisu nadanym niniejszą ustawą taki obowiązek podatkowy już by nie powstał, obowiązek podatkowy powstaje zgodnie z przepisami art. 19 w brzmieniu obowiązującym przed zmianą.

2. Jeżeli zgodnie z przepisem art. 86 ust. 10 zmienianej ustawy w brzmieniu obowiązującym przed zmianą, prawo do obniżenia kwoty podatku należnego o kwotę podatku naliczonego powstawałoby po wejściu w życie niniejszej ustawy, a zgodnie z brzmieniem obowiązującym po zmianie, prawo to powstawałoby przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, prawo to powstaje zgodnie z przepisami art. 86 ust. 10 zmienianej ustawy w brzmieniu obowiązującym przed zmianą.

Art. 8. Przepisu art. 19 ust. 9 zmienianej ustawy nie stosuje się do ustanowionych przed dniem 1 maja 2004 r. praw wieczystego użytkowania gruntów.

Art. 9. Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2007 r.

¹⁾ Niniejszą ustawą zmienia się ustawę z dnia 20 czerwca 1997 r. – Prawo o ruchu drogowym i ustawę z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa.

²⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2005 r. Nr 14, poz. 113, Nr 90, poz. 756, Nr 143, poz. 1199 i Nr 179, poz. 1484.

³⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2005 r. Nr 175, poz. 1462, Nr 179, poz. 1486, Nr 180, poz. 1494 i 1497 oraz z 2006 r. Nr 17, poz. 141.

⁴⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2005 r. Nr 85, poz. 727, Nr 86, poz. 732, Nr 143, poz. 1199 oraz z 2006 r. Nr 66, poz. 470.

Załącznik do ustawy

„Załącznik nr 10

WYKAZ USŁUG OPODATKOWANYCH W FORMIE RYCZAŁTU
KWOTOWEGO, O KTÓRYCH MOWA W ART. 114a UST. 3

Poz.	Symbol PKWiU	NAZWA USŁUGI	Stawka ryczałtu w miejscowości o liczbie mieszkańców (wysokość stawek w złotych)		
			do 5.000	ponad 5.000 do 50.000	powyżej 50.000
1	2	3	4	5	6
1.	30.02.90-00.00	Usługi instalowania komputerów i innych urządzeń do przetwarzania informacji	210	250	280
2.	32.30.92	Usługi napraw i konserwacji profesjonalnego sprzętu radiowo-telewizyjnego oraz sprzętu do operowania dźwiękiem i obrazem	210	250	280
3.	ex 45.41	Roboty tynkarskie (w budynkach mieszkalnych)	260	300	330
4.	ex 45.43.1	Roboty związane z wykładaniem podłóg i ścian płytkami (w budynkach mieszkalnych)	260	300	330
5.	ex 45.43.2	Roboty związane z wykładaniem podłóg i ścian, w tym tapetą, pozostałe (w budynkach mieszkalnych)	260	300	330
6.	ex 45.44.10	Roboty szklarskie (w budynkach mieszkalnych)	260	260	260
7.	ex 45.44.21	Roboty związane z malowaniem wewnątrz budynków (mieszkalnych)	260	300	330
8.	ex 45.44.22	Roboty związane z malowaniem budynków na zewnątrz (mieszkalnych)	260	300	330
9.	52.71	Usługi w zakresie napraw obuwia i innych wyrobów skórzanych	170	200	210

10.	52.72	Usługi w zakresie napraw elektrycznego sprzętu gospodarstwa domowego	330	360	410
11.	52.73	Usługi w zakresie napraw zegarków, zegarów i biżuterii	150	180	200
12.	52.74.1	Usługi w zakresie napraw pozostałych artykułów użytku osobistego i domowego	100	110	130
13.	52.74.12	Usługi w zakresie napraw rowerów	300	350	380
14.	52.74.13-00.10	Usługi w zakresie napraw mebli domowych	260	300	330
15.	52.74.13-00.20	Usługi w zakresie napraw artykułów oświetleniowych użytku domowego	330	360	410
16.	72.50.12-00.10	Usługi konserwacji i napraw komputerów i ich wyposażenia	210	250	280
17.	72.50.12-00.20	Usługi instalowania pakietów programowych	210	250	280
18.	ex 74.7	Usługi sprzątnięcia i czyszczenia obiektów (mieszkalnych)	180	210	230

6/33a-si

UZASADNIENIE

Przedstawiony projekt zmiany ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług (Dz. U. Nr 54, poz. 535, z późn. zm.) oraz o zmianie niektórych innych ustaw został opracowany w ramach rządowego projektu „Podatki i Rozwój” i stanowi realizację zadania w zakresie „Działań na rzecz racjonalności i przejrzystości finansów publicznych”. Podstawowym założeniem proponowanych zmian było uproszczenie przepisów w zakresie podatku od towarów i usług, doprecyzowanie brzmienia określonych regulacji prawnych oraz zniesienie lub zmniejszenie barier i ograniczeń formalnoprawnych wynikających z obecnych uregulowań. Wśród zmian o charakterze technicznym i legislacyjnym zaproponowano również zmiany o charakterze merytorycznym, w szczególności zmiany w zakresie odliczania podatku naliczonego oraz rozliczania podatku, w tym długości okresu rozliczeniowego, zasad zwrotu różnicy podatku oraz rozliczenia ryczałtowego przez niektóre grupy podatników.

W art. 2 dodawany jest pkt 27b (definicja magazynu konsygnacyjnego), który jest związany z wprowadzanymi w art. 12a regulacjami w zakresie opodatkowania towarów przemieszczanych do magazynu konsygnacyjnego zlokalizowanego w innym państwie członkowskim.

W art. 6 proponuje się zmianę o charakterze celowościowo-technicznym dostosowującą systematykę ustawy do przepisów Szóstej Dyrektywy Rady, polegającą na skreśleniu z czynności wyłączonych z zakresu ustawy o podatku od towarów i usług działalności w zakresie gier losowych, zakładów wzajemnych, gier na automatach i gier na automatach o niskich wygranych, podlegającej opodatkowaniu podatkiem od gier na zasadach określonych w odrębnej ustawie (art. 6 pkt 3) i uznaniu jej za działalność zwolnioną od podatku od towarów i usług. Zmiana ta ma charakter porządkujący, gdyż do tej pory działalność w zakresie gier losowych, zakładów wzajemnych itp. nie podlegała co do zasady opodatkowaniu podatkiem od towarów i usług, co nie oznaczało, że podmioty prowadzące taką działalność nie wykonywały działalności gospodarczej w rozumieniu ustawy o podatku od towarów

i usług. Proponowana zmiana jednoznacznie wskazuje, że działalność ta podlega przepisom ustawy o podatku od towarów i usług, przy czym jest z niego zwolniona (art. 43 ust. 1 pkt 14), co oznacza, że nadal brak jest obciążenia tej działalności podatkiem VAT. Zmiana ta nie pociąga zatem za sobą skutków o charakterze ekonomicznym.

Proponowana zmiana w art. 7 w ust. 1 pkt 6 ma charakter wyłącznie techniczny potwierdzający obecnie stosowaną praktykę. Wprowadzenie zmiany ma jednak na celu eliminację wątpliwości w tym zakresie przedstawianych w licznych zapytaniach kierowanych do organów podatkowych. Zmiana ta ma na celu wskazanie jednoznaczne, że dostawą jest również sprzedaż praw spółdzielczych.

Dodanie w art. 7 w ust. 1 pkt 7 ma na celu uznanie za dostawę towarów czynności ustanowienia oraz zbycia prawa wieczystego użytkowania gruntów. Obecnie czynności te traktowane są jako świadczenie usług, gdyż zgodnie z Szóstą Dyrektywą Rady przeniesienie praw do nieruchomości uznawane jest za świadczenie usług. Jednakże państwa członkowskie mogą postanowić, że tego typu czynności zostaną uznane za odpłatną dostawę towarów. Co do zasady większość czynności ustanowienia praw wieczystego użytkowania miała miejsce przed dniem 1 maja 2004 r. Czynności te dotyczą długich okresów (99 lat). Fakt ustanowienia tych praw w zdecydowanej większości przed dniem 1 maja 2004 r. powoduje, że nie uwzględniają one kwot podatku. Brak jest też swobody zmiany opłat z tego tytułu. Dlatego też proponuje się skorzystanie z możliwości, jakie daje Dyrektywa, i potraktowanie ich jako dostawy towarów. Skutkiem tego będzie to, że praktycznie w większości przypadków podatek od towarów i usług nie będzie miał do tych czynności zastosowania.

Dodanie art. 12a i art. 20a ma na celu wprowadzenie szczególnych regulacji stosowanych w większości państw członkowskich wobec towarów przemieszczanych do magazynu konsygnacyjnego (definicja tego pojęcia została zamieszczona w art. 2 pkt 27b) zlokalizowanego w innym państwie członkowskim. Z magazynu tego towary może pobierać według potrzeb wyłącznie jeden odbiorca (ang. call-off stock). Należy zaznaczyć, że dostawa tych towarów (przeniesienie prawa do rozporządzania jak właściciel) następuje w momencie pobrania tych towarów przez odbiorcę (nabywcę). Proponowane rozwiązania upraszczają rozliczenie tego rodzaju transakcji zarówno

przy towarach przywożonych do magazynu konsygnacyjnego zlokalizowanego na terytorium Polski, jak i towarów wywożonych do takiego magazynu położonego na terytorium innego państwa członkowskiego. Podstawową cechą tych uproszczeń jest uznanie, że przemieszczenie towarów do magazynu konsygnacyjnego zlokalizowanego na terytorium Polski powoduje powstanie obowiązku podatkowego z tytułu wewnątrzwspólnotowego nabycia towarów u polskiego podatnika zarejestrowanego jako podatnik VAT UE, natomiast przy przemieszczaniu towarów do magazynu konsygnacyjnego zlokalizowanego na terytorium innego państwa członkowskiego rozpoznawanie obowiązku podatkowego w tych transakcjach według reguł podatkowych obowiązujących w tym innym państwie członkowskim (art. 12a ust. 1 i art. 20a ust. 1). Takie rozwiązanie pozwala w tych transakcjach na zwolnienie z obowiązku rejestracji dla podatku od towarów i usług podatników podatku od wartości dodanej z tytułu przemieszczenia własnych towarów oraz dokonania dostawy tych towarów na terytorium Polski (art. 29 ust. 18 pkt 3 oraz § 2 pkt 1 lit. j rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 6 kwietnia 2004 r. w sprawie określenia podatników niemających obowiązku składania zgłoszenia rejestracyjnego), jak również uwalnia podatników podatku od towarów i usług (jeżeli tego typu regulacje przewiduje również inne państwo członkowskie) z obowiązku rejestracji dla podatku od wartości dodanej w innym państwie członkowskim (dla możliwości zastosowania stawki 0% przy przemieszczaniu własnych towarów podatnik nie będzie już musiał wskazywać przyznanego mu numeru VAT w innym państwie członkowskim – poda bowiem numer VAT nabywcy tych towarów).

Konsekwencją ww. zmian w zakresie call-off stock są zmiany w art. 20 ust. 1, art. 21 ust. 6 i art. 29 ust. 18.

W art. 13 proponowana zmiana ust. 1 doprecyzowuje, uwzględniając symetrię opodatkowania, że opodatkowaniu podatkiem VAT w transakcjach wewnątrzwspólnotowych podlega z jednej strony wewnątrzwspólnotowa dostawa towarów, z drugiej zaś wewnątrzwspólnotowe nabycie towarów, przy czym obie te czynności muszą być realizowane co do zasady za wynagrodzeniem.

Propozycja zmiany ust. 6 art. 13 wiąże się z jednoczesnym skreśleniem ust. 12 w art. 97. Zgodnie z obecnie obowiązującymi przepisami warunkiem uznania dostawy towarów wywożonych do innego państwa członkowskiego za

wewnątrzwspólnotową dostawę towarów jest zgłoszenie zamiaru dokonywania wewnątrzwspólnotowych dostaw towarów i zarejestrowanie jako podatnik VAT UE. Tymczasem w świetle ustawy istnieją co najmniej trzy przesłanki rejestracji dla potrzeb transakcji wewnątrzwspólnotowych: chęć dokonywania wewnątrzwspólnotowego nabycia towarów lub dostawy towarów oraz świadczenie usług, dla których miejscem opodatkowania jest inny kraj Wspólnoty, którego numerem identyfikacyjnym posłużył się usługobiorca. Formularz rejestracyjny na potrzeby rejestracji do VAT UE zawiera trzy odrębne pola odpowiadające trzem wskazanym powyżej przesłankom rejestracji. Proponowana zmiana ma na celu ułatwienie rozliczeń wewnątrzwspólnotowych dla podatników. Na potrzeby transakcji wewnątrzwspólnotowych uzyskanie numeru identyfikacji z przedrostkiem PL, niezależnie od przyczyn rejestracji, powinno być wystarczające dla uznania danej transakcji za wewnątrzwspólnotową dostawę towarów.

W art. 15 modyfikuje się definicję działalności gospodarczej w celu uniknięcia wątpliwości interpretacyjnych obecnych przepisów.

Zmiana art. 19 ma na celu ujednoczenie momentu powstania obowiązku podatkowego i nadania jej możliwie prostego i precyzyjnego charakteru, przy czym generalną zasadą będzie, że obowiązek podatkowy powstaje z chwilą dostawy towarów lub wykonania usługi albo częściowego wykonania usługi, nie później niż z dniem wystawienia faktury albo uregulowania lub upływu terminu uregulowania należności, w tym również zadatku, zaliczki, przedpłaty lub raty – w odniesieniu do tej części należności, która została uregulowana lub której termin upłynął. Proponowana zmiana w zakresie momentu powstania obowiązku podatkowego w eksporcie towarów przyczyni się do ujednoczenia regulacji art. 19 oraz usunie ewentualne wątpliwości interpretacyjne, które pojawiają się w sytuacji, gdy podatnik dokonał eksportu, natomiast nie otrzymał jeszcze dokumentu potwierdzającego wywóz towarów poza Wspólnotę Europejską.

Projektowane przepisy art. 20 ust. 1 i art. 20a są związane z wprowadzeniem regulacji dotyczących opodatkowania towarów przemieszczanych do magazynów konsygnacyjnych.

Nowe brzmienie art. 21 ust. 6 jest związane ze zmianą art. 19 w zakresie momentu powstania obowiązku podatkowego.

W art. 22 ust. 4 proponuje się zmianę o charakterze doprecyzującym, zgodnie z którą jednoznacznie wskazuje się, że przepis ma zastosowanie do towarów sprowadzanych z terytorium państwa trzeciego do Polski (import towarów), jak i sprowadzanych do innego państwa członkowskiego (zaimportowanych). Chodzi o sytuację, gdy towar jest sprowadzany np. przez Niemcy do Polski.

Zmiana w art. 27 ust. 2 pkt 3 polega na dodaniu do wymienionych tam usług w dziedzinie kultury, sztuki, sportu, nauki, edukacji lub rozrywki, usług do nich podobnych, co rozwiałoby wątpliwości co do zgodności obecnego przepisu z Szóstą Dyrektywą, które to wątpliwości zostały podniesione przez Komisję Europejską w postępowaniu o naruszenie przepisów wspólnotowych w trybie art. 226 TWE.

Zmiana w art. 27 ust. 4 pkt 3 polega na zaznaczeniu, że przepis ten stosuje się do wszystkich usług doradczych, inżynierskich, prawniczych, księgowych, w tym również do tych, które obecnie są identyfikowane przy pomocy PKWiU (m.in. usług doradztwa w zakresie oprogramowania – PKWiU 72.2), i zmierza do uniknięcia wątpliwości w związku z definiowaniem usług w obecnie obowiązującej ustawie przez odwołanie się do klasyfikacji statystycznych. Zmiana ta mogłaby przyczynić się do częściowego rozwiania wątpliwości co do zgodności obecnego przepisu z Szóstą Dyrektywą, które to wątpliwości zostały podniesione przez Komisję Europejską w postępowaniu o naruszenie przepisów wspólnotowych w trybie art. 226 TWE.

Zmiana w art. 29 ust. 1 związana jest z dodawanym art. 114a.

Nowe brzmienie art. 29 ust. 6 jest związane ze zmianą art. 19 w zakresie momentu powstania obowiązku podatkowego.

W art. 29 ust. 10 dostosowano do dodawanego ust. 10a. W ust. 10a proponuje się, aby w przypadku nieodpłatnej dostawy towarów używanych (w rozumieniu art. 43 ust. 2) przy określaniu podstawy opodatkowania uwzględniano zużycie przekazywanych towarów. Tym samym przepis odwołuje się do wartości rynkowej przekazywanego towaru. Wskazana zmiana wyeliminuje obowiązujący obecnie stan, w którym podatnik zamierzający przekazać używane towary (np. komputery) na cel

charytatywny zobowiązany jest naliczać podatek VAT od ceny nabycia przekazywanych towarów, a nie od ich aktualnej wartości.

Dodawany art. 33a wprowadza możliwość wykazywania podatku należnego z tytułu importu towarów bezpośrednio w deklaracji podatkowej bez konieczności uiszczenia tego podatku w urzędzie celnym. Propozycja ta będzie dotyczyć podatników, stosujących procedurę uproszczoną, o której mowa w art. 76 ust. 1 lit. b-c rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92 z dnia 12 października 1992 r. ustanawiającego Wspólnotowy Kodeks Celny. Podatnik, który zdecyduje się rozliczać podatek w deklaracji, będzie musiał zawiadomić o tym zamiarze naczelnika urzędu celnego i naczelnika urzędu skarbowego.

Zmiana ta spowoduje uproszczenie rozliczeń podatku przez tych importerów. Rozliczenie to będzie co do zasady analogiczne jak przy transakcjach wewnątrzspółnotowych i stanowić będzie znaczne odciążenie importerów. Rozwiązanie to pociągnie jednakże za sobą pewne skutki związane z przesunięciem dochodów w czasie.

Proponowana zmiana nie dotyczy procedury uproszczonej, o której mowa w art. 76 ust. 1 lit. a rozporządzenia Rady, tj. zgłoszenia niekompletnego, gdyż przy tego rodzaju zgłoszeniu nie zawsze jest wymagane pozwolenie na jego stosowanie. Dopuszczenie możliwości rozliczania podatku z tytułu importu towarów bezpośrednio w deklaracji podatkowej przy stosowaniu zgłoszenia niekompletnego, w sytuacji gdy podatnik, dokonując takiego zgłoszenia, nie zawsze musi posiadać pozwolenie, spowoduje, że z projektowanego rozwiązania mogłoby korzystać szerokie grono podmiotów, a nie tylko „sprawdzone” podmioty, które muszą spełniać określone warunki.

Ponadto w takiej sytuacji trudno byłoby określić, jak liczna grupa podatników mogłaby skorzystać z takiego rozwiązania, a tym samym, jakie byłyby skutki przesunięcia dochodów w czasie z tego tytułu.

Konsekwencją dodania art. 33a są zmiany w art. 33, 34 i 37a.

Nowe brzmienie art. 38 ust. 1 jest związane ze zmianą art. 19 w zakresie momentu powstania obowiązku podatkowego.

Proponowana zmiana art. 39 wynika z konieczności jednoznacznego określenia właściwości organów podatkowych w sprawach postępowań dotyczących stosowania różnego rodzaju ulg w przypadku podatku VAT z tytułu importu towarów. Obecnie obowiązujące przepisy powodują niejasności i problemy przy określaniu tej właściwości w odniesieniu do umorzenia podatku.

Zmiana w art. 41 ust. 6 jest konsekwencją zmiany w art. 19 w zakresie momentu powstania obowiązku podatkowego w eksporcie towarów. Natomiast zmiana w ust. 9 ma na celu umożliwienie dokonania korekty podatku należnego, w sytuacji gdy podatnik dokonał eksportu towarów, a dokument potwierdzający wywóz tych towarów poza Wspólnotę otrzymał po złożeniu deklaracji podatkowej za dany miesiąc, natomiast nie dokonał odprawy towarów w urzędzie wewnętrznym.

W art. 42 ust. 7 (oraz odpowiednio w art. 97 ust. 17 i 19, art. 98 ust. 1, art. 106 ust. 6 oraz art. 137 ust. 1) zastąpiono nazwę „biuro wymiany informacji o podatku VAT” wyrażeniem „jednostką do spraw wymiany informacji o podatku VAT”, określeniem ogólnym, które nie wymaga dostosowywania w przypadku zmian organizacyjnych w Ministerstwie Finansów.

Projektowana ustawa przewiduje również przez nowe brzmienie art. 42 ust. 12 uproszczenie rozliczania wewnątrzwspólnotowej dostawy towarów. Z uwagi na system wymiany informacji o VAT z innymi państwami członkowskimi i konieczność zachowania porównywalności danych uproszczenie dotyczy podatników rozliczających podatek od towarów i usług miesięcznie w stosunku do transakcji dokonywanych w pierwszym lub drugim miesiącu kwartału. Uproszczenie polega na tym, że w przypadku braku dowodów potwierdzających wywiezienie z terytorium kraju i dostarczenie do nabywcy na terytorium państwa członkowskiego inne niż terytorium kraju towarów będących przedmiotem wewnątrzwspólnotowej dostawy towarów, podatnik nie musi jej wykazywać jako sprzedaży krajowej, do momentu złożenia rozliczenia za ostatni miesiąc w kwartale. W przypadku gdy w tym czasie otrzyma stosowne dowody, wykaże tę dostawę jako wewnątrzwspólnotową.

Dodanie w art. 43 ust. 1 pkt 14 jest konsekwencją zmiany w art. 6.

W art. 86 proponuje się w związku ze zmianą zasad dotyczących momentu powstania obowiązku podatkowego, zmianę w zakresie generalnego terminu

odliczania podatku naliczonego (z momentu otrzymania faktury albo dokumentu celnego na moment powstania obowiązku podatkowego, z tytułu którego u nabywcy występuje podatek naliczony, pod warunkiem posiadania przez niego faktury albo dokumentu celnego).

Ponadto zmiany są również związane z dodaniem art. 33a i wprowadzeniem możliwości rozliczania podatku związanego z importem w deklaracji. Zmiana ta wprowadza zasady odliczania podatku z tytułu importu według analogicznych zasad jak przy wewnątrzwspólnotowym nabyciu (w deklaracji).

Zmiana w ust. 19 art. 86 związana jest z propozycją zawartą w art. 87 umożliwienia podatnikom, którzy w okresie rozliczeniowym nie wykonali żadnych czynności opodatkowanych, otrzymania zwrotu podatku w terminie 180 dni. Tym samym w ust. 19 pozostawiono podatnikowi możliwość zdecydowania, czy kwotę podatku naliczonego podatek przemieści do rozliczenia na następny okres, czy też wystąpi o jej zwrot.

Propozycje zmian w art. 87 mają na celu ustalenie jednego 70-dniowego podstawowego terminu zwrotu podatku. Skrócenie terminu zwrotu pozwoli podatnikom na szybsze otrzymanie kwot podatku z tytułu nabycia towarów i usług. Z drugiej jednak strony aparat skarbowy musi dysponować odpowiednim czasem na dokonanie zwrotów oraz zweryfikowania ich zasadności. Terminu 70-dniowego nie będzie można co do zasady zastosować do podatników, którzy wykonują czynności opodatkowane krócej niż rok, jak również do podatników, którzy w danym okresie rozliczeniowym nie dokonali czynności opodatkowanych. W ich przypadku termin na dokonanie zwrotu wynosi 180 dni.

Oprócz zasadniczego 70-dniowego terminu zwrotu w proponowanym przepisie pozostawiono możliwość uzyskania przez podatnika zwrotu w terminie przyspieszonym, tj. 25 dni.

Rozwiązania zaproponowane w art. 87 zakładają możliwość skrócenia do 70 dni wydłużonych terminów zwrotu pod warunkiem złożenia przez podatnika w urzędzie skarbowym zabezpieczenia majątkowego w kwocie odpowiadającej kwocie wnioskowanego zwrotu podatku. Zabezpieczenie to może być złożone w formie gwarancji bankowej lub ubezpieczeniowej, poręczenia banku, weksla, czeku,

papierów wartościowych na okaziciela czy depozytu w gotówce. Projektowane przepisy określają te zabezpieczenia, pozostawiając ministrowi właściwemu do spraw finansów publicznych możliwość określenia, w drodze rozporządzenia, szczegółowego sposobu przyjmowania zabezpieczeń, jak również możliwość określenia innych form zabezpieczeń.

Proponowane zmiany w art. 87 mają również na celu umożliwienie podatnikom uzyskania zwrotu podatku, w sytuacji gdy wydłużono termin zwrotu. Podatnik jest wówczas zobowiązany do złożenia zabezpieczenia majątkowego w kwocie odpowiadającej kwocie wnioskowanego zwrotu podatku.

Istotną zmianą jest również wprowadzenie możliwości uzyskania zwrotu podatku przez podatników, którzy w danym okresie nie wykonali czynności opodatkowanych. Dotychczas byli oni uprawnieni jedynie do przenoszenia kwoty podatku naliczonego na następne okresy rozliczeniowe. Jak zaznaczono wyżej, w przypadku tych podatników termin zwrotu podatku został ustalony na 180 dni. Zmiana ta skutkuje uchycieniem w ustawie art. 93 (zwrot podatku w formie zaliczki) oraz związanych z nim art. 94 i 95.

W art. 88 i art. 90 w związku ze zmianą w art. 87 konieczna była zmiana referencji w art. 88 w ust. 1 pkt 3 i art. 90 ust. 5.

Zmiany do art. 91 odnoszą się do korekt rozliczenia podatku naliczonego i polegają na jednoznacznym określeniu sposobu korekty podatku naliczonego od zakupów środków trwałych o wartości do 15 000 zł oraz ujednoczeniu nomenklatury. Ponadto w celu doprecyzowania przepisów, w ust. 4 wprowadzono przepis, z którego jasno będzie wynikało, że korekta podatku naliczonego przysługuje również, gdy towary objęte tzw. spisem likwidacyjnym zostaną opodatkowane. Doprecyzowano też przepisy w sposób pozwalający na jednoznaczne określenie, za który okres rozliczeniowy ma być dokonana korekta, w przypadku opodatkowania remanentu likwidacyjnego (ust. 4) oraz w przypadku zmiany prawa do odliczenia (ust. 7).

Propozycja uchycienia w art. 97 ust. 5-8 jest związana z likwidacją kaucji gwarancyjnej, w przypadku gdy podatnik rozpoczynający wykonywanie czynności opodatkowanych lub podatnik, który wykonuje te czynności w okresie nie dłuższym niż 12 miesięcy, występuje o zwrot nadwyżki podatku naliczonego nad należnym,

w przypadku gdy zwrot podatku jest związany z dokonywaniem wewnątrzspółnotowych dostaw towarów. Zgodnie z obecnie obowiązującymi przepisami podatnik, który prowadzi działalność opodatkowaną w okresie krótszym niż 12 miesięcy, otrzymuje zwrot podatku w związku z dokonywaniem wewnątrzspółnotowych dostaw towarów w terminie 180 dni. Jeżeli chciałby uzyskać zwrot w terminie 60 dni, musi on złożyć kaucję gwarancyjną w wysokości 250 000 zł. Przedmiotowy przepis znosi ten wymóg. Jednocześnie w celu zabezpieczenia wyłudzeń podatku w przedmiotowych sytuacjach, jak wskazano powyżej, w art. 87 proponuje się dodanie ust. 4b-4f wprowadzających zabezpieczenie majątkowe, w przypadku gdy podatnik, o którym mowa powyżej, wystąpi o zwrot podatku. Proponuje się ustalenie zabezpieczenia w wysokości kwoty odpowiadającej kwocie wnioskowanego zwrotu podatku, przekraczającej wartość podatku naliczonego związanego z nabyciem środków trwałych oraz wartości niematerialnych i prawnych podlegających amortyzacji oraz gruntów i praw wieczystego użytkowania gruntów zaliczanych do środków trwałych nabywcy.

Uchylenie w art. 97 ust. 12 jest konsekwencją zmiany w art. 13 ust. 6.

Zmiana w art. 98 ust. 1 jest konsekwencją zmiany art. 42 ust. 7.

Propozycja uchylenia w art. 98 ust. 3 związana jest z likwidacją kaucji gwarancyjnej.

W art. 99 proponuje się wprowadzenie zmian umożliwiających dokonywanie wszystkim podatnikom rozliczeń kwartalnych. Propozycje przepisów związane z nowymi rozliczeniami kwartalnymi dotyczą również zmian w art. 103, 104 i 114. Proponowane przepisy umożliwiają składanie przez podatników deklaracji kwartalnych, przy czym pozostawiono podatnikom możliwość wyboru miesięcznego okresu rozliczeniowego. W przypadku gdy podatnik nie dokona takiego wyboru, będzie składać deklaracje kwartalne i równocześnie będzie obowiązany do wpłaty zaliczek na poczet podatku w wysokości 1/3 kwoty należnego zobowiązania podatkowego wynikającego z deklaracji z poprzedniego kwartału w terminie do 25 dnia miesiąca następującego po miesiącu, za który wpłacana jest zaliczka. Obowiązek wpłacania zaliczek nie dotyczy małych podatników oraz tych, u których nie wystąpiło zobowiązanie podatkowe w poprzednim kwartale. Podatnik, który

zrezygnuje z rozliczeń kwartalnych, ponownie będzie mógł skorzystać z tej formy składania deklaracji dopiero po upływie 24 miesięcy od dnia rezygnacji.

Zmiany polegające na nadaniu nowego brzmienia art. 109 ust. 2 oraz uchylenie ust. 4-8 tego artykułu eliminuje funkcjonowanie w przepisach o podatku od towarów i usług tzw. sankcji. Zgodnie z obecnym brzmieniem ust. 2 w przypadku stwierdzenia, że podatnik nie prowadzi ewidencji, organ podatkowy oszacowuje przychody i dokonuje ich opodatkowania według stawki 22% bez prawa do odliczenia podatku naliczonego. Propozycja zmiany regulacji w ust. 2 przywraca prawo do odliczenia, jak również nakłada na organ podatkowy obowiązek wyliczenia podatku wg odpowiednich stawek podatku. Skreślenie ust. 4-8 w art. 109 stanowi natomiast eliminację 30% sankcji w przypadku zaniżenia zobowiązania podatkowego przez podatnika.

Konsekwencją zmian w art. 109 w zakresie tzw. sankcji jest zmiana art. 110.

Proponowane zmiany w art. 111 w zakresie regulacji dotyczących stosowania kas fiskalnych dotyczą dwóch kwestii. Uchylenie ust. 2 powoduje wyeliminowanie sankcji, w przypadku gdy podatnik, mimo ciążącego na nim obowiązku, nie ewidencjonuje przychodów za pomocą kas rejestrujących. Propozycja zmiany przepisu w ust. 4 zmienia zasady rekompensowania podatnikom wydatków związanych z nabyciem kas rejestrujących, przez wprowadzenie nowej wysokości limitu rekompensaty za zakupioną kasę. Projekt przewiduje zwrot 90% kwoty wydatkowanej nie więcej niż 700 zł.

Projektowane przepisy (art. 114a) wprowadzają możliwość rozliczania się przez niektórych podatników w formie ryczału kwotowego. Celem wprowadzenia projektowanych przepisów jest uproszczenie rozliczeń dla podatników podatku od towarów i usług prowadzących działalność w niewielkim rozmiarze na rzecz osób fizycznych nieprowadzących działalności gospodarczej. Możliwość rozliczania się w formie ryczału dotyczyć będzie podatnika będącego osobą fizyczną, u którego wartość sprzedaży (bez kwoty podatku) nie przekroczyła w poprzednim roku podatkowym kwoty wyrażonej w złotych odpowiadającej równowartości 35 000 euro; w przypadku podatników rozpoczynających w trakcie roku podatkowego czynności

opodatkowane w formie ryczału – wartość sprzedaży oblicza się w proporcji do okresu prowadzonej sprzedaży.

Przeliczenia kwoty wyrażonej w euro dokonuje się według zasad analogicznych jak dla tzw. małych podatników, tj. w sposób określony w art. 2 pkt 25.

Podatnik podatku od towarów i usług będzie mógł wybrać opodatkowanie w formie ryczału kwotowego po uprzednim pisemnym zawiadomieniu naczelnika urzędu skarbowego w terminach wskazanych w projektowanych przepisach.

Możliwość wyboru opodatkowania w tej formie będzie dotyczyć podatników podatku od towarów i usług wykonujących wyłącznie usługi świadczone na rzecz osób fizycznych nieprowadzących działalności gospodarczej.

Proponuje się zróżnicowane stawki ryczału, tak aby odpowiadały realnemu obciążeniu podatkiem VAT na zasadach ogólnych. Podejmowana przez podatników działalność gospodarcza zmierza bowiem co do zasady do osiągnięcia określonych korzyści finansowych. Wysokość obrotów jest jednak zależna od branży, którą wybiorą przedsiębiorcy. Dodatkowym kryterium różnicującym obroty (przychody) jest wielkość miejscowości pod względem liczby mieszkańców, w której prowadzona jest działalność gospodarcza. Tym samym stawki ryczału VAT muszą być odpowiednio określone dla każdego typu usług świadczonych przez podatników i uzależnione zarówno od lukratywności branży, jak i liczby mieszkańców danej miejscowości. Stawki ryczału zawarte w projekcie zostały oparte na porównaniu wysokości stawek podatku dochodowego rozliczanego w formie karty podatkowej. Stawki ryczału podwyższają się odpowiednio o 20% – w przypadku gdy podatnik zatrudnia 1 osobę albo o 40% – w przypadku gdy podatnik zatrudnia 2 osoby. Projektowane przepisy przewidują utratę możliwości stosowania ryczału w przypadku m.in. zatrudniania więcej niż 2 pracowników lub świadczenia innych usług niż objęte ryczałem.

Podatnik, który wybrał opodatkowanie w formie ryczału kwotowego, będzie mógł zrezygnować z tej formy rozliczeń, nie wcześniej jednak niż po upływie 8 kwartałów, za które rozliczał się w ten sposób.

Podatnik podatku od towarów i usług, który wybrał opodatkowanie w formie ryczału:

- jest obowiązany do prowadzenia dziennej ewidencji sprzedaży, w celu ustalenia, czy nie nastąpiło przekroczenie kwoty uprawniającej do korzystania z tej formy opodatkowania,
- jest obowiązany do składania deklaracji uproszczonej.

Podatnikowi, który wybrał rozliczanie się w formie ryczału, nie przysługuje prawo do odliczenia podatku naliczonego przy nabyciu towarów i usług związanych z prowadzoną działalnością gospodarczą.

Zmiana art. 116 ust. 9 – polega na umożliwieniu dokonywania przez podatnika potrąceń, wynikających również z tytułów egzekucyjnych oraz z innych tytułów, jeżeli wynikają one z pisemnych umów zawartych z rolnikiem ryczałtowym. Zmiana ta umożliwiłaby podatnikowi dokonującemu skupu od rolnika ryczałtowego odliczanie podatku również wtedy, gdy kwotę należności dla rolnika potrącił o tzw. kwoty mleczne (obowiązek dokonania takiego potrącenia wynika z innych ustaw).

Zmiana w art. 129 w ust. 1 pkt 2 wynika z wprowadzenia kwartalnych deklaracji podatkowych, w związku z którymi zachodzi konieczność dostosowania do tych rozwiązań przepisów, które obecnie odnoszą się do deklaracji miesięcznych.

Wprowadzana zmiana w art. 137 ust. 1 jest związana ze zmianą w art. 42 ust. 7.

Art. 2 zmieniający ustawę – Prawo o ruchu drogowym ma charakter doprecyzowujący. Przepisy tego artykułu jednoznacznie stwierdzają, że w przypadku sprowadzanych pojazdów z państw członkowskich UE dla celów rejestracyjnych jest wymagane zaświadczenie wydane przez właściwy organ (obecnie naczelnika urzędu skarbowego), jeżeli obowiązek wydania takiego zaświadczenia wynika z przepisów o podatku od towarów i usług.

Przepisy art. 3 zmieniające ustawę – Ordynacja podatkowa dostosowują przepisy tej ustawy do proponowanych zmian w ustawie o podatku od towarów i usług. Art. 68 § 3 ustawy – Ordynacja podatkowa zostaje uchylony w związku z likwidacją ustalania dodatkowego zobowiązania w podatku od towarów i usług tzw. sankcji. W art. 70a § 1 ustawy – Ordynacja podatkowa skreśla się odesłanie do uchylanego ww. art. 68 § 3. Natomiast zmiana art. 73 § 2 pkt 4 ustawy – Ordynacja podatkowa

wynika z rozwiązania przyjętego w projektowanym art. 103 ust. 2a ustawy o podatku od towarów i usług (zaliczki przy rozliczeniach kwartalnych).

W przepisach przejściowych w art. 4 i art. 5 z uwagi na zmiany zasad i terminów zwrotów różnicy podatku określono kwestię dokonywania tych zwrotów w okresie przejściowym. Generalnie nowe zasady zwrotów różnicy podatku określone w zmienianym art. 87 będą stosowane od pierwszego rozliczenia (miesięcznego lub kwartalnego) składanego za okres rozliczeniowy następujący po kwartale, w którym wejdzie w życie projektowana nowela. Przepis ten odnosi się również do sposobu postępowania z postępowaniami, które nie zostały zakończone ostateczną decyzją, a dotyczyły ustalenia dodatkowego zobowiązania podatkowego. Jest to wynik likwidacji sankcji w projektowanej zmianie.

Przepis art. 6 – w związku ze zmianą długości obowiązkowego okresu rozliczeniowego z miesiąca na kwartał (przy zachowaniu miesięcznego okresu rozliczeniowego jako rozwiązania fakultatywnego) określono zasady składania tych rozliczeń w okresie przejściowym. Generalnie składanie rozliczeń kwartalnych przez podatników, którzy rozliczali się za okresy miesięczne, będzie możliwe począwszy od rozliczenia za kwartał następujący po kwartale, w którym wejdzie w życie nowela.

Przepis przejściowy w art. 7, odnoszący się do art. 19 i 86, jest wynikiem zgłaszanych przez izby skarbowe uwag, wskazujących na konieczność uregulowania w okresie przejściowym momentu powstania obowiązku podatkowego oraz momentu powstania prawa do obniżenia podatku należnego o podatek naliczony. Izby wskazują, że brak takich przepisów może spowodować, że w niektórych przypadkach może powstać wątpliwość, czy obowiązek podatkowy w ogóle powstanie, gdyż według treści obecnie obowiązującego art. 19 ustawy obowiązek taki jeszcze nie powstanie, a na gruncie nowego brzmienia tego artykułu obowiązek taki już nie powstanie.

Podobne problemy wystąpiłyby w przypadku braku przepisów przejściowych odnośnie do momentu powstania prawa do obniżenia podatku należnego o podatek naliczony. W niektórych przypadkach taki moment nie powstawałby w ogóle ani na gruncie przepisów obecnych, ani też przepisów zmienionych.

W celu uniknięcia wątpliwości interpretacyjnych, a przede wszystkim w celu uniknięcia nieprawidłowości w rozliczaniu podatku przez podatników, proponuje się wprowadzić stosowne przepisy przejściowe.

Potrzeba ustanowienia przepisu przejściowego w art. 8, powodującego zniesienie obowiązku rozliczania podatku od opłat pobieranych z tytułu ustanowienia prawa wieczystego użytkowania gruntów, jeżeli ustanowienie to miało miejsce przed dniem 1 maja 2004 r., wynika z konieczności doprecyzowania i uniknięcia wątpliwości w interpretowaniu ww. przepisu art. 19 ust. 9, w świetle zrównania niniejszą ustawą ustanowienia tego prawa z dostawą towarów. Opłaty z tytułu dostawy towaru dokonanej w okresie, w którym towar ten nie podlegał opodatkowaniu (a więc przed dniem 1 maja 2004 r.), wnoszone po wejściu w życie niniejszej ustawy nie powinny również podlegać opodatkowaniu.

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Skutki budżetowe

Skutki budżetowe związane z wejściem w życie projektowanej ustawy są trudne do jednoznacznego określenia. Niektóre z proponowanych zmian mają charakter techniczny i doprecyzowujący i nie będą pociągały za sobą skutków ekonomicznych. Natomiast wśród zmian o charakterze merytorycznym oszacowanie skutków jest o tyle trudne, że w wielu przypadkach brak jest danych umożliwiających dokonanie takich kalkulacji. Należy bowiem zaznaczyć, że sprawozdawczość, zarówno statystyczna, jak i fiskalna, w podatku od towarów i usług, ze względu na specyfikę tego podatku, jest niewystarczająca do takich celów. Niezależnie jednak od powyższego możliwe jest określenie kierunku skutków poszczególnych zmian i ich istotności.

Zmiany, które skutkować będą ubytkiem dla dochodów budżetu państwa, dotyczą m.in. zmiany podstawy opodatkowania w przypadku bezpłatnego przekazania używanych towarów. Dodatkowo, wartościowo oszacowano ubytki wynikające z następujących tytułów:

- likwidacji 30% sankcji na poziomie ok. 10 mln zł,
- zmiany zasad opodatkowania wieczystego użytkowania gruntów na poziomie ok. 120- 250 mln zł.

Ponadto efektem części zmian będzie przesunięcie dochodów w czasie, co spowoduje zmniejszenie dochodów w pierwszym roku funkcjonowania nowych przepisów. Takie skutki będą powodować zmiany dotyczące m.in.: wprowadzenia możliwości otrzymania zwrotu, w przypadku gdy podatnik w danym okresie nie wykonał czynności opodatkowanych, wprowadzenia kwartalnych deklaracji i zaliczek miesięcznych podatku dla dużych podatników. Wartościowe oszacowanie takiego przesunięcia było możliwe tylko w przypadku wprowadzenia możliwości rozliczania podatku należnego z tytułu importu w deklaracji VAT. Spowoduje to przesunięcie dochodów o ok. 300 mln zł.

Do zmian, które spowodują zwiększenie dochodów budżetu państwa z tytułu VAT, należą m.in. zmiany związane z ujednoczeniem zasad powstania obowiązku podatkowego, które spowodują przyspieszenie wpływów budżetowych i wzrost wpływów w pierwszym roku funkcjonowania nowych przepisów. Skutki z tego tytułu są bardzo trudne do wyliczenia. Szacuje się, że ujednoczenie zasad powstania obowiązku podatkowego może zwiększyć jednorazowo dochody z VAT o ok. 1 300 mln zł.

2. Wpływ regulacji na rynek pracy

Projektowana ustawa nie spowoduje co do zasady skutków mających wpływ na rynek pracy, będzie miała jednak pośredni wpływ na rynek pracy przez uproszczenie rozliczeń podatkowych.

3. Wpływ na konkurencyjność wewnętrzną i zewnętrzną gospodarki

Proponowane rozwiązania nie wpłyną na konkurencyjność wewnętrzną i zewnętrzną gospodarki.

4. Wpływ na rozwój regionów

Projektowana ustawa nie będzie miała wpływu na rozwój regionów.

5. Konsultacje społeczne

Projekt był przedmiotem konsultacji społecznych, tj. został przekazany do stowarzyszeń, związków i organizacji skupiających przedstawicieli wielu branż, w tym również w ramach Komisji Wspólnej Rządu i Samorządu Terytorialnego. W trakcie ww. konsultacji społecznych do resortu wpłynęło wiele uwag, z których najistotniejsze dotyczyły zbyt wąskiej regulacji w zakresie ryczału kwotowego w VAT, propozycji rozszerzenia zakresu szczególnych momentów powstawania obowiązku podatkowego. Ponadto uwagi dotyczyły również niezaproponowania w ustawie innych rozwiązań, w tym przede wszystkim wprowadzenia regulacji dotyczących tzw. składów „call-off stock” czy grup podatkowych, zliberalizowania przepisów dotyczących złych długów i obowiązku ustanawiania przedstawiciela podatkowego czy też odejścia od definiowania usług za pomocą klasyfikacji statystycznych. Część tych propozycji nie mogła być aktualnie brana pod uwagę w związku z negatywnymi skutkami budżetowymi, które wiązałyby się z wprowadzeniem tych instytucji. Szereg innych propozycji wymaga ponadto przeprowadzenia dalszych analiz niezbędnych do dokonania oceny ich wpływu na system podatku VAT. Podobnie sytuacja przedstawia się w odniesieniu do propozycji rozszerzenia zakresu stosowania ryczału kwotowego. Odnośnie do przywrócenia szczególnych momentów powstawania obowiązku podatkowego należy wskazać, że uwagi w tym zakresie nie zostały uwzględnione, gdyż intencją przedmiotowego projektu jest maksymalna eliminacja wyjątków od zasad ogólnych, a w związku z tym maksymalne uproszczenie systemu, nie zaś jego komplikacja.

Projekt ustawy był udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej. Zainteresowanie pracami nad projektem zgłosiła firma Global Refund Polska Sp. z o.o.

Przedstawione zostały propozycje dotyczące wprowadzenia zmian w systemie zwrotu VAT podróżnym w zakresie warunków, jakie mają spełniać podmioty, których przedmiotem działalności jest dokonywanie zwrotu podatku podróżnym przez zmianę zasad wydawania i określania terminu ważności zaświadczenia wydawanego przez Ministra Finansów dla tych podmiotów. Zaproponowane

zmiany dotyczyły zasad wydawania zaświadczeń dla podmiotów zajmujących się zwrotem podatku.

Propozycje zmian zgłoszone przez Spółkę z o.o. Global Refund Polska do ustawy o podatku od towarów i usług nie zostały uwzględnione.

Do projektu odniósł się również Związek Motoryzacyjny SOIS, w kwestiach związanych z obowiązującymi zasadami w zakresie zakazu odliczania podatku naliczonego. Propozycje Związku nie zostały uwzględnione.

URZĄD
KOMITETU INTEGRACJI EUROPEJSKIEJ
SEKRETARZ
KOMITETU INTEGRACJI EUROPEJSKIEJ
SEKRETARZ STANU

Ewa Ośniecka - Tamecka

Min.EOT/ *1418* /2006/DP/ak

Warszawa, dnia *20.06.* 2006 r.

Pani
Jolanta Rusiniak
Sekretarz Rady Ministrów

Opinia o zgodności z prawem Unii Europejskiej projektu *Ustawy o zmianie ustawy o podatku od towarów i usług oraz o zmianie niektórych innych ustaw*, wyrażona na podstawie art. 2 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 8 sierpnia 1996 r. o Komitecie Integracji Europejskiej (Dz. U. Nr 106, poz. 494) przez Sekretarza Komitetu Integracji Europejskiej, Ewę Ośniecką-Tamecką.

Szanowna Pani Minister,

W związku z przedłożonym projektem *ustawy o zmianie ustawy o podatku od towarów i usług oraz o zmianie niektórych innych ustaw* (nr pisma RM-10-77-06) pozwalam sobie zgłosić następujące uwagi.

I. Art. 1 pkt 39 projektu ustawy o zmianie ustawy o podatku od towarów i usług dodaje nowy **art. 114a ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług**, wprowadzający możliwość wyboru opodatkowania w formie ryczałtu kwotowego przez podatnika będącego osobą fizyczną, u którego wartość sprzedaży nie przekroczyła w poprzednim roku podatkowym kwoty odpowiadającej równowartości 35.000 euro, i który świadczy usługi na rzecz osób fizycznych niebędących podatnikami podatku VAT. Projekt ustawy zawiera nowy załącznik nr 10 „Wykaz usług opodatkowanych w formie ryczałtu kwotowego, o których mowa w art. 114a ust. 3” do ustawy o podatku od towarów i usług.

Pozwalam sobie zauważyć, że art. 24 ust. 1 Szóstej Dyrektywy VAT 77/388/EWG daje możliwość zastosowania uproszczonych procedur opodatkowania, w szczególności zaś takich jak systemy stawek zryczałtowanych, z zastrzeżeniem konsultacji z Komitetem doradczym do spraw podatku od wartości dodanej. Niniejszym pozwalam sobie zalecić przeprowadzenie przedmiotowej konsultacji.

GABINET
SEKRETARIAT RADY MINISTRÓW

SJR/1878dn. *2006-06-20*

II. Art. 1 pkt 12 projektu ustawy, w związku z toczącym się przeciwko Polsce postępowaniem w trybie art. 226 TWE (naruszenie nr 2005/4916), przeformułuje art. 27 ust. 2 pkt 3 lit. a) oraz ust. 4 pkt 3 ustawy o podatku od towarów i usług, w celu usunięcia niezgodności polskiej regulacji z art. 9 ust 2 lit. e) oraz art. 9 ust. 2 lit. c) tiret pierwsze Szóstej Dyrektywy VAT 77/388EWG.

W konkluzji pozwalam sobie stwierdzić, że projekt ustawy o zmianie ustawy o podatku od towarów i usług oraz o zmianie niektórych innych ustaw jest zgodny z prawem Unii Europejskiej, z zastrzeżeniem przeprowadzenia konsultacji, o której mowa w pkt I opinii.

Z poważaniem

Do uprzejmej wiadomości
Pani Zyta Gilowska
Wiceprezes Rady Ministrów
Minister Finansów

ROZPORZĄDZENIE

Ministra Finansów¹⁾

z dnia

w sprawie potwierdzania zidentyfikowania określonego podmiotu na potrzeby transakcji wewnątrzspółnotowych na terytorium państwa członkowskiego innym niż terytorium Rzeczypospolitej Polskiej

Na podstawie art. 98 ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług (Dz. U. Nr 54, poz. 535, z późn. zm.²⁾) zarządza się, co następuje:

§ 1.

Rozporządzenie określa:

1) niezbędne elementy:

a) wniosku o potwierdzenie zidentyfikowania określonego podmiotu na potrzeby transakcji wewnątrzspółnotowych na terytorium państwa członkowskiego innym niż terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, zwanego dalej "wnioskiem",

b) potwierdzenia zidentyfikowania określonego podmiotu na potrzeby transakcji wewnątrzspółnotowych na terytorium państwa członkowskiego innym niż terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;

2) przypadki, w których właściwa jednostka, która na podstawie odrębnych przepisów dokonuje wymiany z innymi państwami członkowskimi informacji o podatku od towarów i usług oraz o podatku od wartości dodanej, zwana dalej "jednostką do spraw wymiany informacji o podatku VAT", wydaje pisemne potwierdzenie, o którym mowa w pkt 1 lit.b.

§ 2.

Wniosek powinien zawierać co najmniej:

1) nazwę lub imię i nazwisko oraz adres podmiotu;

¹⁾ Minister Finansów kieruje działem administracji rządowej - finanse publiczne, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 2 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 31 października 2005 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Finansów (Dz. U. Nr 220, poz. 1887).

²⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2005 r. Nr 14, poz. 113, Nr 90, poz. 756, Nr 143, poz. 1199 i Nr 179, poz. 1484.

- 2) numer rejestracyjny podmiotu, przyznany przez państwo członkowskie dla celów transakcji wewnątrzspółnotowych, wraz z kodem tego państwa członkowskiego;
- 3) nazwę lub imię i nazwisko oraz adres zainteresowanego;
- 4) numer identyfikacji podatkowej zainteresowanego; w przypadku gdy zainteresowany jest zarejestrowany jako podatnik VAT UE numer identyfikacji podatkowej poprzedza się kodem PL;
- 5) określenie dnia, miesiąca oraz roku, na który ma nastąpić potwierdzenie zidentyfikowania określonego podmiotu, w przypadku gdy potwierdzenie zidentyfikowania dotyczy okresu wcześniejszego niż dzień złożenia wniosku.

§ 3.

Potwierdzenie zidentyfikowania podmiotu na potrzeby transakcji wewnątrzspółnotowych na terytorium państwa członkowskiego innym niż terytorium Rzeczypospolitej Polskiej powinno zawierać co najmniej:

- 1) elementy, o których mowa w § 2 pkt 1-4;
- 2) określenie dnia, miesiąca oraz roku, na który następuje potwierdzenie zidentyfikowania lub informację o braku potwierdzenia zidentyfikowania podmiotu dla transakcji wewnątrzspółnotowych.

§ 4.

Jednostka do spraw wymiany informacji o podatku VAT wydaje pisemne potwierdzenie, o którym mowa w § 3, w każdym przypadku, gdy wniosek zostanie złożony na piśmie. Jednostka do spraw wymiany informacji o podatku VAT wydaje również takie potwierdzenie na piśmie, gdy wniosek zostanie złożony faksem z żądaniem wydania takiego potwierdzenia na piśmie.

§ 5.

Traci moc rozporządzenie Ministra Finansów z dnia 7 kwietnia 2004 r. w sprawie potwierdzania zidentyfikowania określonego podmiotu na potrzeby transakcji wewnątrzspółnotowych na terytorium państwa członkowskiego innym niż terytorium Rzeczypospolitej Polskie (Dz.U. Nr 58, poz. 559).

§ 6.

Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2007 r.

Minister Finansów

UZASADNIENIE

Rozporządzenie wydaje się na podstawie art. 98 ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług (Dz. U. Nr 54, poz. 535, ze zm.), zgodnie z którym minister właściwy do spraw finansów publicznych w drodze rozporządzenia określa elementy wniosku, o którym mowa w art. 97 ust. 17, oraz niezbędne elementy potwierdzenia, o którym mowa w art. 97 ust. 19, oraz przypadki, w których jednostka do spraw wymiany informacji o podatku VAT wydaje pisemne potwierdzenie, uwzględniając konieczność zapewnienia prawidłowej identyfikacji podatników oraz wymagania związane z wymianą informacji o dokonywanych nabyciach i dostawach wewnątrzwspólnotowych.

Obecnie kwestie, o których mowa w art. 98 ust. 1 pkt 3 ustawy o podatku od towarów i usług regulowane są w rozporządzeniu Ministra Finansów z dnia 7 kwietnia 2004 r. w sprawie potwierdzania zidentyfikowania określonego podmiotu na potrzeby transakcji wewnątrzwspólnotowych na terytorium państwa członkowskiego innym niż terytorium Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. Nr 58, poz. 559). Konieczność wydania nowego rozporządzenia regulującego ww. kwestie związana jest ze zmianą ustawy z dnia 2006 r. o zmianie ustawy o podatku od towarów i usług oraz o zmianie niektórych innych ustaw, w której zmienia się przepis upoważniający art. 98 ust. 1 pkt 3.

Rozporządzenie określa niezbędne elementy wniosku o potwierdzenie przez jednostkę do spraw wymiany informacji o podatku VAT lub naczelnika urzędu skarbowego zidentyfikowania określonego podmiotu na potrzeby transakcji wewnątrzwspólnotowych na terytorium państwa członkowskiego innym niż terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, niezbędne elementy potwierdzenia przez jednostkę do spraw wymiany informacji o podatku VAT lub naczelnika urzędu skarbowego zidentyfikowania podmiotu na potrzeby transakcji wewnątrzwspólnotowych oraz przypadki, w których jednostka do spraw wymiany informacji o podatku VAT wydaje pisemne potwierdzenie.

Uprawnienie do złożenia powyższego wniosku przysługuje podatnikom, o których mowa w art. 15 ww. ustawy oraz osobom prawnym, które nie są podatnikami, ale mającym interes prawny w złożeniu wniosku.

Powyższy wniosek służy wydaniu przez jednostkę do spraw wymiany informacji o podatku VAT lub naczelnika właściwego urzędu skarbowego potwierdzenia lub braku potwierdzenia zidentyfikowania podmiotu na potrzeby transakcji wewnątrzwspólnotowych w innym państwie członkowskim. Informacja ta jest istotna dla podatnika podatku od towarów i usług lub osoby prawnej nie będącej takim podatnikiem dla prawidłowego wypełniania obowiązków w transakcjach wewnątrzwspólnotowych.

Rozporządzenie zgodnie z art. 9 ustawy o zmianie ustawy o podatku od towarów i usług oraz o zmianie niektórych innych ustaw powinno wejść w życie z dniem 1

stycznia 2007 r. tzn. z dniem wejścia w życie nowego przepisu art. 98 ust. 1 pkt 3 ustawy o podatku od towarów i usług upoważniającego do wydanego przedmiotowego rozporządzenia.

Niniejsze rozporządzenie nie powoduje skutków budżetowych ani też innych skutków mających wpływ na rynek pracy, konkurencyjność wewnętrzną i zewnętrzną gospodarki, na sytuację i rozwój regionalny.

**ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA FINANSÓW¹⁾
z dnia**

**w sprawie wzoru skróconej deklaracji podatkowej
dla podatku od towarów i usług dla podatników
opodatkowanych w formie ryczałtu kwotowego**

Na podstawie art. 114a ust. 17 ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług (Dz.U. Nr 54, poz. 535, z późn. zm.²⁾) zarządza się, co następuje:

§ 1.

Określa się wzór skróconej deklaracji podatkowej dla podatku od towarów i usług dla podatników opodatkowanych w formie ryczałtu kwotowego, stanowiący załącznik do rozporządzenia.

§ 2.

Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2007 r.

MINISTER FINANSÓW

¹⁾ Minister Finansów kieruje działem administracji rządowej – finanse publiczne na podstawie § 1 ust.2 pkt 2 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 31 października 2005r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Finansów (Dz. U. Nr 220, poz. 1887).

²⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2005r. Nr 14, poz. 113, Nr 90, poz. 756, Nr 143, poz. 1199, Nr 179, poz. 1484 oraz z 2006r. Nr, poz.

1. Numer Identyfikacji Podatkowej podatnika	2. Nr dokumentu	3. Status	Załącznik do rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 2006r. (poz.)

VAT-13

SKRÓCONA DEKLARACJA PODATKOWA DLA PODATKU OD TOWARÓW I USŁUG DLA PODATNIKÓW OPODATKOWANYCH W FORMIE RYCZAŁTU KWOTOWEGO

za	4. Kwartał	5. Rok

Podstawa prawna:	Art.114a ust.8 pkt 2 lit.b ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług (Dz.U. Nr 54, poz.535, z późn. zm.), zwanej dalej "ustawą".
Składający:	Podatnicy będący osobami fizycznymi i świadczący usługi, o których mowa w załączniku nr 10 do ustawy, którzy wybrali opodatkowanie w formie ryczałtu kwotowego, zwanego dalej "ryczałtem".
Termin składania:	Do 25 dnia miesiąca, następującego po każdym kolejnym kwartale, z tym że podatek należy wpłacać za okresy miesięczne w terminie do 25-go dnia miesiąca następującego po każdym miesiącu, za który płacony jest ryczałt.
Miejsce składania:	Urząd skarbowy właściwy ze względu na miejsce wykonywania czynności podlegających opodatkowaniu podatkiem od towarów i usług, jeżeli czynności te wykonywane są na terenie dwóch lub więcej urzędów skarbowych – urząd skarbowy właściwy ze względu na miejsce zamieszkania.

A. MIEJSCE I CEL SKŁADANIA DEKLARACJI

6. Urząd skarbowy, do którego adresowana jest deklaracja	7. Cel złożenia formularza (zaznaczyć właściwy kwadrat): ☐ 1. złożenie deklaracji ☐ 2. korekta deklaracji
--	--

B. DANE PODATNIKA**B.1. DANE PERSONALNE**

8. Nazwisko, pierwsze imię, data urodzenia

B.2. ADRES ZAMIESZKANIA

9. Kraj	10. Województwo	11. Powiat		
12. Gmina	13. Ulica	14. Nr domu	15. Nr lokalu	
16. Miejscowość	17. Kod pocztowy	18. Poczta		

C. ROZLICZENIE TRANSAKCJI OPODATKOWANYCH ORAZ PODATKU NALEŻNEGO

Wszystkie kwoty wykazuje się w pełnych złotych.

	Wysokość transakcji w kwartale	Podatek należny do zapłaty w miesiącach kwartalu *)		
		I miesiąc	II miesiąc	III miesiąc
Świadczenie usług opodatkowanych w formie ryczałtu kwotowego	19.	20.	21.	22.

D. OŚWIADCZENIE PODATNIKA LUB OSOBY REPREZENTUJĄCEJ PODATNIKA

Oświadczam, że są mi znane przepisy Kodeksu karnego skarbowego o odpowiedzialności za podanie danych niezgodnych z rzeczywistością.

23. Imię	24. Nazwisko
25. Telefon kontaktowy	26. Adres e-mail
27. Data wypełnienia (dzień – miesiąc – rok)	28. Podpis (i pieczęć) podatnika lub osoby reprezentującej podatnika

E. ADNOTACJE URZĘDU SKARBOWEGO

29. Uwagi urzędu skarbowego	
30. Identyfikator przyjmującego formularz	31. Podpis przyjmującego formularz

*) Pouczenie:

W wypadku niewpłacenia w obowiązującym terminie kwot z poz.2 -22 lub wpłacenia ich w niepełnej wysokości niniejsza deklaracja stanowi podstawę do wystawienia tytułu wykonawczego, zgodnie z przepisami ustawy z dnia 17 czerwca 1966 r. o postępowaniu egzekucyjnym w administracji (Dz.U. z 2005 r. Nr 229, poz.1954 z późn. zm).

Objaśnienie

Stawki ryczałtu zostały określone w załączniku nr 10 do ustawy, z tym że stawki ryczałtu zostają podwyższone o 20% w przypadku, gdy podatnik zatrudnia jedną osobę lub o 40% - w przypadku, gdy podatnik zatrudnia dwie osoby.

UZASADNIENIE

Projekt rozporządzenia Ministra Finansów w sprawie wzoru skróconej deklaracji podatkowej dla podatku od towarów i usług dla podatników opodatkowanych w formie ryczałtu kwotowego stanowi wykonanie delegacji zawartej w art. 114a ust 17 ustawy z dnia 11 marca 2004r. o podatku od towarów i usług (Dz. U. Nr 54, poz. 535, z późn. zm.). Konieczność wydania rozporządzenia wynika z wprowadzenia ustawą z dnia o zmianie ustawy o podatku od towarów i usług oraz o zmianie niektórych innych ustaw (Dz. U. Nr, poz.) możliwości opodatkowania podatkiem od towarów i usług w formie ryczałtu kwotowego niektórych usług świadczonych przez osoby fizyczne.

W projekcie rozporządzenia określono wzór skróconej deklaracji podatkowej dla podatku od towarów i usług dla podatników opodatkowanych w formie ryczałtu kwotowego (VAT-13). Przeznaczona jest ona dla drobnych podatników będących osobami fizycznymi, wykonujących wyłącznie usługi (wymienione w załączniku nr 10 do ustawy) świadczone na rzecz osób fizycznych nieprowadzących działalności gospodarczej, którzy wybiorą tę formę opodatkowania.

Przedmiot projektowanego rozporządzenia jest zgodny z prawem Unii Europejskiej.

Ocena skutków regulacji

1. Wpływ regulacji na dochody i wydatki budżetu państwa

Przedmiot rozporządzenia ma charakter techniczny i nie powoduje skutków finansowych dla budżetu państwa.

2. Wpływ regulacji na rynek pracy

Wejście w życie rozporządzenia nie będzie miało wpływu na rynek pracy.

3. Wpływ na konkurencyjność wewnętrzną i zewnętrzną gospodarki

Wejście w życie rozporządzenia nie będzie miało wpływu na konkurencyjność wewnętrzną i zewnętrzną gospodarki.

4. Wpływ na sytuację i rozwój regionów

Przedmiotowe rozporządzenie nie wywiera wpływu na sytuację i rozwój regionów.

5. Konsultacje społeczne

Przedmiot rozporządzenia nie wymaga konsultacji społecznych, gdyż zawarte regulacje w rozporządzeniu nie będą powodowały skutków społecznych.